

Jelen előterjesztés csak tervezet, amelynek közigazgatási egyeztetése folyamatban van. A minisztériumok közötti egyeztetés során az előterjesztés koncepcionális kérdései is jelentősen módosulhatnak, ezért az előterjesztés jelen formájában nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

A dokumentum célja a társadalmi egyeztetés elindítása és a jogalkotási folyamat átláthatóvá tétele, amelynek alapján, illetve eredményeként a mellékelt tervezet valamennyi tartalmi és formai eleme módosulhat!

A tervezet előterjesztője

T E R V E Z E T !

2012. évi ... törvény

a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról

1. A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény módosításai

1. §

A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Szüt.) 1. § (2) bekezdés *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az (1) bekezdés alkalmazásában iparjogvédelmi ügyek:)

„*d*) a számítógépi programalkotáson és a hozzá tartozó dokumentáción, a gyűjteményes műnek minősülő és egyéb adatbázison, a számítástechnikai eszközökkel hozzáférhető tartalmú alkotásokon, az iparművészeti és ipari tervezőművészeti alkotásokon, valamint a műszaki létesítmények tervein fennálló szerzői jog vagy szerzői joghoz kapcsolódó jog megsértése miatt indított, továbbá az önkéntes műnyilvántartásra vonatkozó eljárások;”

2. §

A Szüt. 2. § (2) bekezdés *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Kamarába való felvételre jogosult, aki)

„*c*) mérnöki vagy azzal egyenértékű más természettudományi szakos – különösen orvosi, állatorvosi, biológus, vegyész, gyógyszerész, informatikus, matematikus vagy fizikus – végzettséget tanúsító egyetemi oklevéllel rendelkezik; és”

3. §

A Szüt. 3. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szabadalmi ügyvivői eskü szövege a következő: „Én, *(az eskütevő neve)* fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom, szabadalmi ügyvivői hivatásomat azokkal összhangban gyakorolom. Hivatásom gyakorlása során szakmai kötelességeimet lelkiismeretesen és a legjobb tudásom szerint, ügyfelem érdekében eljárva teljesítem, az ennek során tudomásomra jutott titkot megőrzöm. *(Az eskütevő meggyőződése szerint)* Isten engem úgy segítjen!””

4. §

A Szüt. 7. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szabadalmi ügyvivői iroda jogi személyiséggel rendelkező szervezet, amelynek kizárólag szabadalmi ügyvivő tagja van. Szabadalmi ügyvivői irodát egy vagy több szabadalmi ügyvivő alapíthat.”

5. §

A Szüt. 10. § (1) bekezdés *b)-c)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A szabadalmi ügyvivői társaságban akkor végezhető ügyvivői tevékenység, ha)

„*b)* a társaságnak csak természetes személy tagjai vannak, akik közül legalább egy tag szabadalmi ügyvivő,

c) a társaság jegyzett tőkéje társasági tulajdonban levő hányadán felüli részének legalább háromnegyedét a szabadalmi ügyvivő tag vagy tagok vagyoni hozzájárulása teszi ki, és a társaságban a szabadalmi ügyvivői szavazati jog is legalább ilyen arányú,”

6. §

(1) A Szüt. 15. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A titoktartási kötelezettség kiterjed a szabadalmi ügyvivő olyan irataira is, amelyek a szabadalmi ügyvivői titoktartás körébe eső tényeket vagy adatokat tartalmaznak. A szabadalmi ügyvivőnél folytatott hatósági vizsgálat során a szabadalmi ügyvivő nem tárhatja fel a megbízójára vonatkozó iratokat és adatokat, de a hatóság eljárását nem akadályozhatja.”

(2) A Szüt. 15. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A titoktartási kötelezettség az egyéni szabadalmi ügyvivőkre és alkalmazottaikra, a szabadalmi ügyvivői irodákra és alkalmazottaikra, szabadalmi ügyvivői társaságokra és alkalmazottaikra, a Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamarára, annak tisztségviselőire és alkalmazottaira is irányadó.”

7. §

A Szüt. 26. § (2) bekezdés *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Kamara annak engedélyezi szabadalmi ügyvivőjelölti tevékenység folytatását, aki)

„*c)* mérnöki vagy azzal egyenértékű más természettudományi szakos – különösen orvosi, állatorvosi, biológus, vegyész, gyógyszerész, informatikus, matematikus vagy fizikus – végzettséget tanúsító egyetemi oklevéllel rendelkezik; és”

8. §

Hatályát veszti a Szt. 3. § (2a) bekezdése.

2. A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény módosításai

9. §

A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Szt.) 47. §-a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A megsemmisítési eljárásban, a nemleges megállapítási eljárásban, a 83/B-83/D. §-okban, a 83/F. §-ban és a 83/G. §-ban szabályozott eljárásokban az ügyfeleknek beadványaikat eggyel több példányban kell benyújtaniuk a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához, mint ahány ellenérdekű fél az eljárásban részt vesz. Ha több félnek közös képviselője (meghatalmazottja) van, részükre együttesen egy példányt kell számításba venni; szolgálati találmányra adott szabadalom esetén a megsemmisítési kérelem szükséges példányszámának meghatározásánál a feltalálót is ellenérdekű félként kell számításba venni. A beadvány mellékleteinek egy-egy másolatát csatolni kell a beadvány többi példányához is. Ha az ügyfél a beadványát vagy annak mellékleteit az előírtnál kevesebb példányban nyújtotta be, a (4) bekezdés szerinti hiánypótlás elmaradása esetén a megsemmisítési kérelmet, a nemleges megállapításra irányuló kérelmet, valamint a 83/B. § (1) bekezdése, a 83/F. § (1) bekezdése és a 83/G. § (1) bekezdése szerinti kérelmet visszavontnak kell tekinteni, a szabadalmas nyilatkozatát pedig be nem nyújtottnak kell tekinteni.”

10. §

(1) Az Szt. 53. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szabadalmi bejelentés közzétételéig csak a bejelentő, a képviselő, a szakértő, illetve a szakvélemény adására felkért szerv, valamint – ha ez törvényben meghatározott feladataik ellátásához szükséges – a bíróság, az ügyész vagy a nyomozó hatóság tekintheti meg az iratokat. A feltaláló az iratokat megtekintheti akkor is, ha nem ő az igényjogosult. A közzétételt követően a szabadalmi bejelentés iratait – a (2) bekezdésben foglalt kivételekkel – bárki megtekintheti.”

(2) Az Szt. 53. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A megtekinthető iratokról a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala – ha azokat nem bíróság, ügyész vagy nyomozó hatóság kéri, díjfizetés ellenében – másolatot ad.”

11. §

Az Szt. 53/A. §-a következő (5)-(7) bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Olyan ügyekben, amelyekben nincs ellenérdekű ügyfél, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a 85. § (1) bekezdés *b*)-*e*) pontjaiban említett döntéseket megváltoztatási kérelem alapján akkor is visszavonhatja, vagy a megváltoztatási kérelemben foglaltaknak megfelelően módosíthatja, ha a döntés nem sért ugyan jogszabályt, de a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a megváltoztatási kérelemben foglaltakkal egyetért.

(6) A megváltoztatási kérelem nyomán hozott döntést közölni kell a kérelem benyújtójával, továbbá azokkal, akikkel a megtámadott döntést közölték.

(7) A visszavonó vagy a módosító döntés ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint amilyen a visszavont vagy a módosított döntés ellen volt.”

12. §

Az Szt. 55. §-a következő (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2b) A (2a) bekezdést alkalmazni kell a szabadalmi bejelentés közzététele előtt is, azzal az eltéréssel, hogy a lajstrombejegyzés módosítása helyett a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a módosítást a szabadalmi bejelentés iratain vezeti át.”

13. §

Az Szt. 69/A. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentést az erre irányuló kérelem benyújtásától számított negyedik hónap utolsó napján rendelkezésre álló leírás és igénypont, valamint rajz alapján készíti el, és azt az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésre irányuló kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül küldi meg a bejelentőnek.”

14. §

(1) Az Szt. 115/D. §-a következő (1a)-(1b) bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) A Hivatal a központi költségvetés szerkezeti rendjében önálló fejezetet képez.

(1b) A Hivatalnál közszolgálati jogviszonyban állókra az e törvényben meghatározott eltérésekkel a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.”

(2) Az Szt. 115/D. §-a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének nyolcvan százaléka.”

15. §

(1) Az Szt. 115/E. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Hivatal bevételeit képezik a (2) bekezdés szerinti igazgatási szolgáltatási, fenntartási és megújítási díjak, a Szellemi Tulajdon Világszervezete által igazgatott nemzetközi szerződések alapján a Hivatal által végzett hatósági tevékenységért járó díj, illetve részesedés, a Magyarországra kiterjedő, egységes hatályú – európai uniós vagy más regionális – iparjogvédelmi oltalom díjaiból a Hivatal által ellátott feladatokra figyelemmel járó részesedés, a Hivatal által nyújtott szolgáltatások ellenértéke, valamint az egyéb bevételek. E bevételeknek a Hivatal folyamatos és zavartalan működését biztosítaniuk kell.”

(2) Az Szt. 115/E. §-a következő (4)-(5) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A Hivatal bevételeivel önállóan gazdálkodik, azokat működésének fedezetére használja fel és azok más célra nem vonhatók el.

(5) A Hivatal bevételeiből – legfeljebb a tényleges adott évi bevétel tizenöt százalékának megfelelő mértékig – tartalékot képezhet. Az így képzett tartalék a következő években kizárólag a Hivatal működésének fedezetére használható fel, és az más célra nem vonható el.”

16. §

Az Szt. 115/H. § (4) bekezdés *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Hivatal a szerzői és a szerzői joghoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben - külön jogszabályok alapján - különösen a következő feladatokat látja el)

„*d)* előkészíti a közös jogkezelő szervezetek díjszabásainak, támogatási politikájának és a bevétel jogosultak érdekében történő felhasználására vonatkozó döntésének miniszteri jóváhagyását, és megteszi az ehhez szükséges intézkedéseket,”

17. §

Az Szt. a következő 117. §-sal egészül ki:

„117. § (1) A 2003. január 1-jét megelőzően megkezdett hasznosításra a szabadalmi oltalom tartalma, korlátai és a szabadalom bitorlás tekintetében a korábban hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni a hasznosításnak a 2003. január 1-jén meglévő mértékéig.

(2) A növényfajtákra a 2003. január 1-jét megelőzően hatályos rendelkezések alapján megadott szabadalmakra e törvénynek a növényfajta-oltalomra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy

a) a 2003. január 1-jét megelőzően megkezdett hasznosításra az oltalom tartalma, korlátjai és a bitorlás tekintetében a korábban hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni a hasznosításnak a 2003. január 1-jén meglévő mértékéig;

b) a 110. § (2) bekezdését csak a 2003. január 1-jét követően forgalomba hozott anyagra lehet alkalmazni;

c) a növényfajtákra adott olyan szabadalmak esetében, amelyek végleges szabadalmi oltalma a korábban hatályos rendelkezések szerint számított oltalmi idő lejártá miatt 2003. január 1-jét megelőzően szűnt meg, a 23. §-t és a 40. §-t, valamint a 21. § (4) bekezdését alkalmazni kell, azzal, hogy a növényfajta-oltalomnak a 111. § szerint számított oltalmi idejéből hátralévő évek közül az első évre vonatkozó fenntartási díj esedékessége napjának azt a napot kell tekinteni, amelyen a növényfajtára adott szabadalom végleges szabadalmi oltalma a korábban hatályos rendelkezések szerint számított oltalmi idő lejártá miatt megszűnt;

d) a 113. § (3) bekezdését alkalmazni kell akkor is, ha a növényfajtára adott szabadalom végleges oltalma e törvény hatálybalépését megelőzően szűnt meg lejárata miatt;

e) a növényfajtából és a növényfajta-oltalomból eredő jogok átruházására vonatkozó szerződésre a szerződéskötés időpontjában hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni;

f) a 2003. január 1-jét megelőző bejelentési nappal növényfajtára adott szabadalom, illetve növényfajta-oltalom megsemmisítésének, megszüntetésének és a fajtanév törlésének feltételeire a bejelentés napján hatályos – adott esetben a növényfajtára adott szabadalom megsemmisítésére és a fajtanév törlésére vonatkozó – szabályok az irányadók.

(3) Ahol jogszabály növényfajtára adott szabadalmat említ, azon 2003. január 1-jét követően növényfajta-oltalmat kell érteni.

(4) Az állatfajtára - a korábban hatályos rendelkezések szerint - adott szabadalomra 2003. január 1-jét követően is a korábban hatályos, az állatfajtákra vonatkozó különleges szabályokat kell alkalmazni.

(5) A 12. § (4) bekezdésének, a 41. § (2) bekezdésének, valamint a 48. § (2) bekezdésének 2008. január 1-jétől hatályos rendelkezéseit alkalmazni kell azokban az ügyekben is, amelyek 2008. január 1-jén folyamatban voltak.

(6) A 2008. január 1-jét megelőző bejelentési nappal megadott szabadalom megsemmisítésének feltételeire a bejelentés napján hatályos szabályok az irányadók.

(7) A 2008. január 1-jét megelőzően megkezdett hasznosításra a szabadalmi oltalom terjedelme tekintetében a korábban hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni a hasznosításnak a 2008. január 1-jén meglévő mértékéig.”

18. §

Az Szt. 69/A. § (4) bekezdésében az „egy” szövegrész helyébe a „két” szöveg, 69/A. § (8) bekezdés *d)* pontjában az „az elismert bejelentési naptól” szövegrész helyébe az „a kérelem benyújtásától” szöveg, 83/B. § (2) bekezdésében az „A kényszerengedély iránti kérelemre” szövegrész helyébe az „A 816/2006/EK rendelet 6. cikke szerinti, kényszerengedély iránti kérelemre” szöveg, 83/G. § (2) bekezdésében az „Az (1) bekezdés szerinti kérelmet eggyel több példányban kell benyújtani, mint ahány szabadalmas van, és ahhoz” szövegrész helyébe az „Az (1) bekezdés szerinti kérelemhez” szöveg lép.

19. §

Hatályát veszti az Szt. 80. § (3) bekezdés első mondata, 82. § (1) bekezdésében a „kérelmet eggyel több példányban kell benyújtani a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához, mint ahány szabadalmas van. A” szövegrész, 83/B. § (1) bekezdése, 83/F. § (1) bekezdésében a „kérelmet eggyel több példányban kell benyújtani, mint - a kérelmező személyétől függően - ahány szabadalmas, illetve ahány kényszerengedélyes van. A” szövegrész, és 115/E. § (6) bekezdésében a „– hivatalos lapjában –” szövegrész.

3. A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény módosításai

20. §

(1) A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 3. § (2) bekezdés *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha)

„*a)* az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikkének (1) bekezdésében felsorolt jelzések bármelyikéből áll, vagy azt tartalmazza, feltéve, hogy

aa) az ilyen jelzést – ha nem állami zászlóról van szó – az említett 6ter cikk (3) bekezdése szerint közölték, továbbá

ab) a megjelölést – abban az esetben, ha hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyből vagy fémjelzésből áll, vagy azt tartalmazza – az említett jelzésekkel hivatalosan megjelölt árukkal azonos vagy azokhoz hasonló áruk tekintetében jelentették be lajstromozásra;”

(2) A Vt. 3. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az illetékes szerv hozzájárulásával védjegyoltalomban részesülhet az a megjelölés, amely a (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott jelzésből áll, vagy azt tartalmazza.”

(3) A Vt. 3. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha e törvény vagy az Európai Unió jogszabályai alapján lajstromozott földrajzi árujelzőből áll, vagy azt tartalmazza. E rendelkezést azokra a megjelölésekre kell alkalmazni,

a) amelyek az Európai Unió jogszabályai alapján nem lajstromozhatók védjegyként, vagy

b) amelyeket olyan árukkal kapcsolatban használnak,

ba) amelyek nem a földrajzi árujelzőnek megfelelő földrajzi területről származnak, vagy

bb) amelyekkel kapcsolatban a földrajzi árujelző e törvény vagy az Európai Unió jogszabályai alapján egyéb okból nem használható.”

21. §

A Vt. 30. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés *d)* és *e)* pontja esetében a felek bármelyikének kérelmére a megszűnés olyan még korábbi időpontra visszaható hatállyal is megállapítható, amelyen a megszűnés megállapítására irányuló kérelem benyújtására okot adó körülmény bekövetkezett, feltéve, hogy a megszűnés megállapításának feltételei mind a megjelölt korábbi időpontban, mind a megszűnés megállapítására irányuló kérelem benyújtásának időpontjában fennálltak.”

22. §

A Vt. 40. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (2) bekezdésben felsorolt eljárásokban az ügyfeleknek beadványaikat eggyel több példányban kell benyújtaniuk a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához, mint ahány ellenérdekű fél az eljárásban részt vesz; ha több félnek közös képviselője (meghatalmazottja) van, részükre együttesen egy példányt kell számításba venni. A beadvány mellékleteinek egy-egy másolatát csatolni kell a beadvány többi példányához is. Ha az ügyfél a beadványát vagy annak mellékleteit az előírtnál kevesebb példányban nyújtotta be, a (4) bekezdés szerinti hiánypótlás elmaradása esetén a felszólalást, a törlési kérelmet és a megszűnés megállapítására irányuló kérelmet visszavontnak kell tekinteni, a bejelentő vagy a védjegy jogosult nyilatkozatát pedig be nem nyújtottnak kell tekinteni.”

23. §

(1) A Vt. 46. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A védjegybejelentés iratait – a döntések tervezetei, továbbá az azokat és a szakértői véleményeket előkészítő, a felekkel nem közölt iratok, valamint a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – bárki megtekintheti.”

(2) A Vt. 46. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvényben szabályozott eseteken kívül nem tekinthetők meg a védjegylajstromban fel nem tüntetett és a hatósági tájékoztatás során nem közölt személyes adatok, kivéve, ha megtekinthetővé tételükhöz az érintett kifejezetten hozzájárult, vagy ha a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény rendelkezései szerint harmadik személy a személyes adatot tartalmazó iratba betekinhet.”

24. §

A Vt. 46/A. §-a a következő (4a)-(4c) bekezdésekkel egészül ki:

„(4a) Olyan ügyekben, amelyekben nincs ellenérdekű ügyfél, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a 77. § (1) bekezdés b)-e) pontjaiban említett döntéseket megváltoztatási kérelem alapján akkor is visszavonhatja, vagy a megváltoztatási kérelemben foglaltaknak megfelelően módosíthatja, ha a döntés nem sért ugyan jogszabályt, de a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a megváltoztatási kérelemben foglaltakkal egyetért.

(4b) A megváltoztatási kérelem nyomán hozott döntést közölni kell a kérelem benyújtójával, továbbá azokkal, akikkel a megtámadott döntést közölték.

(4c) A visszavonó vagy a módosító döntés ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint amilyen a visszavont vagy a módosított döntés ellen volt.”

25. §

A Vt. 46/D. § (2) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

(Elektronikus úton is be lehet nyújtani)

„g) a nemzetközi védjegybejelentést, az annak továbbítására irányuló kérelmet, valamint a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalommal kapcsolatos kérelmek továbbítására irányuló kérelmet.”

26. §

A Vt. 64/A. § (6) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(Gyorsított eljárás esetén - a VII. és a IX. fejezet szabályaitól eltérően -)

„d) a bejelentési díjat a (2) bekezdésben meghatározott határidőn belül kell megfizetni.”

27. §

A Vt. 95. §-a a következő (14a) bekezdéssel egészül ki:

„(14a) Védjegybitorlás miatt indított perekben a bitorlás – ha az alperes erre nézve kifogást terjeszt elő – arra az időszakra nézve nem állapítható meg, amikor a védjegyvoltalom megszűnése megállapításának feltételei fennálltak.”

28. §

(1) A Vt. 96. § (3) bekezdése a következő *a)* ponttal egészül ki:

(A megjelölés együttes védjegyként ki van zárva a védjegyvoltalomból akkor is, ha)

„*a)* jellegét vagy jelentőségét illetően alkalmas a fogyasztók megtévesztésére, különösen, ha a fogyasztók másnak tekinthetnék, mint együttes védjegynek.”

29. §

A Vt. 97. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az együttes védjegy jogosultjának a szabályzatban foglalt adatok változása esetén módosított szabályzatot kell benyújtania a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához. A szabályzat módosításának hatályossá válásához a módosítás védjegylajstromba való bejegyzésére van szükség. A módosítás nem jegyezhető be a védjegylajstromba, ha

a) a módosított szabályzat nem felel meg a (2) bekezdésben meghatározott követelményeknek;

b) a módosítás következtében az együttes védjegyekkel szemben a 96. § (1) bekezdésében támasztott követelmények nem teljesülnének; vagy ha

c) a módosítás következtében a 96. § (3) bekezdésében meghatározott kizáró ok merülne fel.”

30. §

A Vt. 119. §-a a következő (4)-(5) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A 91. § (1) bekezdésének 2008. január 1-jétől hatályos rendelkezéseit alkalmazni kell azokban az ügyekben is, amelyek 2008. január 1-jén folyamatban voltak.

(5) A 3. § (2) bekezdésének 2009. augusztus 1-jétől hatályos rendelkezéseit alkalmazni kell azokban az ügyekben is, amelyek 2009. augusztus 1-jén folyamatban voltak.”

31. §

A Vt. 96. § (4) bekezdésében az „az egyesület tagjai jogosultak” szövegrész helyébe az „az egyesület tagjai is jogosultak” szöveg, 96. § (6) bekezdésében az „az együttes védjegy használatának minősül” szövegrész helyébe az „az is az együttes védjegy használatának minősül” szöveg, 97. § (4) bekezdésében az „és annak módosításait” szövegrész helyébe az

„és annak az (5) bekezdés szerinti módosításait” szöveg, 101. § (3) bekezdésében a „maga nem használhatja, engedélyezi azonban annak használatát” szövegrész helyébe a „maga tanúsítás céljára nem használhatja, engedélyezi azonban annak ilyen célú használatát” szöveg lép.

32. §

Hatályát veszti a Vt. 15. § (2) bekezdése, a 61/B. § (3) bekezdés első mondata, a 72. § (3) bekezdés első mondata, a 75. § (2) bekezdés első mondata, a 96. § (5) bekezdése és 97. § (1) bekezdésében az „és a (3)” szövegrész.

4. A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosításai

33. §

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjt.) 1. § (2) bekezdésének *n*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Szerzői jogi védelem alá tartozik - függetlenül attól, hogy e törvény megnevezi-e - az irodalom, a tudomány és a művészet minden alkotása. Ilyen alkotásnak minősül különösen:)

„*n*) a jelmezek, a díszletek és azok tervei,”

34. §

Az Szjt. a 6. §-át megelőzően a következő alcímmel egészül ki:

„Együttesen létrehozott művek”

35. §

Az Szjt. 20. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett díjat az irodalmi és a zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezet állapítja meg a többi jogosult közös jogkezelő szervezeteivel egyetértésben. A díj megállapításakor figyelembe kell venni, hogy az érintett művek, előadó-művészi teljesítmények, valamint filmek és hangfelvételeik esetében alkalmaznak-e a szerzői jog vagy az ahhoz kapcsolódó jogok védelmére szolgáló hatásos műszaki intézkedést (95. §). A díj megállapítását a magáncélú többszörözés mértékét reprezentatív módon megjelenítő kutatással kell alátámasztani. A díjat az üres kép- és hanghordozó gyártója, külföldi gyártás esetén pedig a jogszabály szerint vám fizetésére kötelezett személy, vagy – vámfizetési kötelezettség hiányában – egyetemlegesen a hordozót az országba behozó személy és az azt belföldön először forgalomba hozó személy köteles az irodalmi és a zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezethez a vámkezelés befejezésétől, vámfizetési kötelezettség hiányában pedig a forgalomba hozataltól vagy – ha ez a korábbi – a forgalomba hozatali céllal történő raktáron tartás megkezdésétől

számított nyolc napon belül megfizetni. A jogdíj megfizetéséért az adott hordozó összes belföldi forgalmazója is egyetemlegesen felel.”

36. §

Az Szt. 31. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A hetvenéves védelmi időt a szerző halálát követő év első napjától, közös művek (5. §) esetében az utoljára elhunyt szerzőtárs halálát követő év első napjától kell számítani.”

37. §

Az Szt. 55. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A felhasználási szerződésre vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell a szerzői vagyoni jogok átruházására irányuló szerződésre, valamint – a (2)-(3) bekezdésekben foglalt eltérésekkel – az előadóművészi vagyoni jogok átruházására és az előadóművészi teljesítmények felhasználására vonatkozó szerződésre is.

(2) Ha a hangfelvétel forgalomba hozatalát vagy – ha erre nem kerül sor – a nyilvánossághoz közvetítését követő év első napjától számított ötvenedik év elteltével a hangfelvétel-előállító nem kínálja fel a hangfelvétel többszörözött példányaait megfelelő mennyiségben értékesítésre, vagy nem teszi a hangfelvételt vezeték útján vagy bármely más eszközzel vagy módon úgy a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg, az előadóművész felmondhatja azt a szerződést, amellyel az előadása rögzítéséhez kapcsolódó jogait valamely hangfelvétel-előállítóra ruházta át.

(3) A (2) bekezdésben említett szerződés felmondásának joga akkor gyakorolható, ha a hangfelvétel-előállító az előadóművésznek a szerződés felmondására irányuló szándékáról szóló értesítését követő egy éven belül nem végzi el a (2) bekezdésben meghatározott egyik felhasználási cselekményt sem. Az előadóművész erről a felmondási jogáról nem mondhat le.”

38. §

Az Szt. 57/B. § (1) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának az 57/A. §-ban szabályozott eljárására a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni:)

„*d)* a Hivatal döntéseivel szemben nincs helye fellebbezésnek, újrafelvételi és felügyeleti eljárásnak, valamint az ügyészségről szóló törvény szerinti felhívás kibocsátásnak; a Hivatal határozatát, valamint azokat a végzéseit, amelyekkel szemben a közigazgatási

hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény szerint önálló fellebbezésnek van helye, a bíróság – az 57/C. §-ban foglaltak szerint – nemperes eljárásban vizsgálja felül;”

39. §

(1) Az Szjt. 57/C. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az 57/B. § (1) bekezdésének *d)* pontja szerinti nemperes eljárásra a polgári perrendtartásról szóló törvény általános szabályait – az e törvényben meghatározott és a nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel – kell alkalmazni.”

(2) Az Szjt. 57/C. §-a a következő (5)-(17) bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Ha a Hivatal döntésének felülvizsgálatát a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény rendelkezései szerint az Alkotmánybíróság határozata alapján kéri, a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének határideje az alkotmánybírósági döntés kézbesítésétől számított harminc napra ismételten megnyílik.

(6) A Hivatal döntésének felülvizsgálatára irányuló eljárás a Fővárosi Törvényszék hatáskörébe és kizárólagos illetékessége alá tartozik.

(7) A polgári perrendtartásról szóló törvény általános szabályaiban meghatározott eseteken kívül az ügy elintézéséből ki van zárva, és abban, mint bíró nem vehet részt, aki

a) a Hivatal döntésének meghozatalában részt vett;

b) az a) pontban említett személynek a polgári perrendtartásról szóló törvény általános - a bírák kizárására vonatkozó - szabályaiban megjelölt hozzátartozója.

(8) Az (1) bekezdés rendelkezéseit a jegyzőkönyvvezetők és a szakértők kizárására is alkalmazni kell.

(9) A bírósági eljárásban félként a kérelmező vesz részt.

(10) Ha a Hivatal előtti eljárásban ellenérdekű ügyfél is részt vett, a bírósági eljárást ellene kell megindítani.

(11) Ha a bírósági eljárásban ellenérdekű fél is részt vett, az eljárási költségek előlegezésére, illetve viselésére a perköltségre vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni. Ellenérdekű fél hiányában a költségeket a kérelmező előlegezi, illetve viseli.

(12) Ha a Hivatal írásbeli nyilatkozatot tett [57/C. § (1a) bek., 92/D. § (3) bek.], az eljáró tanács elnöke e nyilatkozatot írásban közli a féllel, illetve a felekkel.

(13) Ha az ügy az iratok alapján elbíráلható, a bíróság tárgyaláson kívül is hozhat határozatot, azonban a felet - kívánságára - meg kell hallgatnia.

(14) Ha a bíróság az ügyet tárgyaláson kívül bírálja el, de az eljárás folyamán szükségét látja a tárgyalás megtartásának, a tárgyalást bármikor kitűzheti.

(15) A bírósági eljárásban nincs helye egyezségnek.

(16) A bíróság mind az ügy érdemében, mind egyéb esetekben végzéssel határoz. A bíróság – az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével – jogszabálysértés megállapítása esetén a Hivatal döntését hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a Hivaltal új eljárásra kötelezi.

(17) Ha a felülvizsgálati kérelem bírósághoz való továbbítását követően a Hivatal valamely döntését visszavonta, a bíróság az eljárást megszünteti. Ha a Hivatal a döntését módosította, a bírósági eljárás folytatásának csak a még vitás kérdésekben van helye.”

40. §

Az Szjt. a következő 74/A. §-sal egészül ki:

„74/A. § (1) Ha az előadás rögzítéséhez kapcsolódó jog átruházására irányuló szerződés az előadóművész számára nem ismétlődő díjazásra biztosít jogot, az előadóművész a hangfelvétel-előállítótól éves kiegészítő díjazásra válik jogosulttá a hangfelvétel forgalomba hozatalát vagy – ha erre nem kerül sor – a hangfelvétel nyilvánosságához közvetítését követő év első napjától számított ötvenedik évet közvetlenül követő minden egyes teljes év vonatkozásában. Az előadóművész e díjazásra való jogosultságáról nem mondhat le. A jogosultak a kiegészítő díjazás tekintetében fennálló díjigényüket csak közös jogkezelés útján érvényesíthetik.

(2) A hangfelvétel-előállító az (1) bekezdésben meghatározott díjazás kifizetése céljából az ötvenedik év elteltével köteles a díjazás kifizetésének tárgyévét megelőző év során az érintett hangfelvétel többszörözéséből, terjesztéséből és hozzáférhetővé tételéből keletkezett és költségekkel nem csökkentett bevétele 20%-ának megfelelő összeget elkülöníteni. A hangfelvétel-előállító köteles a kiegészítő díjazásra jogosult és közös jogkezelő szervezete részére a kiegészítő díjazás megállapításához szükséges tájékoztatást megadni.

(3) Ha az előadás rögzítéséhez kapcsolódó jog átruházására irányuló szerződés alapján az előadóművész ismétlődő díjazásra jogosult, az előadóművésznek a hangfelvétel forgalomba hozatalát, vagy – ha erre nem kerül sor – a hangfelvétel nyilvánosságához közvetítését követő év első napjától számított ötvenedik évet követően díjazásra válik jogosulttá. E díjazás előlegfizetéssel vagy szerződésben meghatározott levonással történő csökkentésére irányuló rendelkezés semmis.”

41. §

Az Szjt. a következő 78/A. §-sal egészül ki:

„78/A. § Ha az előadóművész a hangfelvétel-előállítóval kötött, az előadása rögzítéséhez kapcsolódó jogainak átruházásáról szóló szerződést az 55. § (2)-(3) bekezdése alapján felmondja, a hangfelvétel-előállítónak a hangfelvételhez kapcsolódó valamennyi joga megszűnik.”

42. §

Az Szjt. 84. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„84. § (1) Az e fejezetben szabályozott teljesítmények a következő időtartamokban részesülnek védelemben:

a) a nem rögzített előadások az előadás megtartását követő év első napjától számított ötven évig;

b) a nem hangfelvételben rögzített előadások a felvétel első forgalomba hozatalát követő év első napjától számított ötven évig, vagy a felvétel elkészítését követő év első napjától számított ötven évig, ha ezalatt nem hozták forgalomba a felvételt;

c) a hangfelvételben rögzített előadások a hangfelvétel első forgalomba hozatalát követő év első napjától számított hetven évig, vagy a hangfelvétel elkészítését követő év első napjától számított hetven évig, ha ezalatt nem hozták forgalomba a hangfelvételt;

d) a hangfelvételek a hangfelvétel első forgalomba hozatalát követő év első napjától számított hetven évig, vagy a hangfelvétel elkészítését követő év első napjától számított ötven évig, ha ezalatt nem hozták forgalomba a hangfelvételt;

e) a sugárzott műsorok vagy a vezeték útján a nyilvánossághoz átvitt saját műsorok az első sugárzást vagy átvitelt követő év első napjától számított ötven évig;

f) a filmek az első forgalomba hozatalát követő év első napjától számított ötven évig, vagy a film elkészítését követő év első napjától számított ötven évig, ha ezalatt nem hozták forgalomba a filmet.

(2) Az (1) bekezdés b)-c) és f) pontjában szabályozott időtartamokat az első ízben a nyilvánossághoz történő közvetítést követő év első napjától kell számítani, ha a rögzítéstől számítandó időtartamok alatt nem történt forgalomba hozatal, vagy a nyilvánossághoz közvetítés megelőzi a forgalomba hozatalát. Hangfelvételek esetében [(1) bek. d) pont] a hetven éves időtartamot akkor kell az első ízben a nyilvánossághoz történő közvetítést követő év első napjától számítani, ha a hangfelvételt ezalatt nem hozták forgalomba.”

43. §

Az Szjt. 89. § (3) bekezdése a következő h)-i) pontokkal egészül ki:

(A közös jogkezelő szervezet saját honlapján köteles közzétenni:)

„h) a nem azonosított vagy részben azonosított, valamint a részben és teljes műdokumentációs hiánnyal kezelt művek és műrészletek adatait,

i) a 20. § (4)-(5) bekezdéseiben, a 21. § (7) bekezdésében, valamint a 28. § (4) bekezdésében említett megállapodásait.”

44. §

Az Szjt. 89. §-a a következő (11a) bekezdéssel egészül ki:

„(11a) A támogatási politika és a bevétel jogosultak érdekében történő felhasználására vonatkozó döntés jóváhagyására irányuló eljárás nem minősül közigazgatási hatósági eljárásnak, arra a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény nem alkalmazható.”

45. §

(1) Az Szt. 90. § (5) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

(A közös jogkezelő szervezetek nyilvántartásának részeként a Hivatal hozzáférést biztosít a közös jogkezelő szervezet)

„g) azon megállapodásaihoz, amelyeket a 20. § (4)-(5) bekezdései, a 21. § (7) bekezdése, valamint a 28. § (4) bekezdése alapján kötött.”

46. §

(1) Az Szt. 92/D. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az 57/C. § (5)-(17) bekezdésében foglalt rendelkezéseket alkalmazni kell az (1) bekezdésben meghatározott döntések bírósági felülvizsgálatára is.”

(2) Az Szt. 92/D. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az e § szerinti nemperes eljárásra a polgári perrendtartásról szóló törvény általános szabályait – az e törvényben meghatározott és a nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel – kell alkalmazni.”

47. §

Az Szt. 92/H. §-a a következő (9a) bekezdéssel egészül ki:

„(9a) Ha a 92. § (4) bekezdése alapján a Hivatal több közös jogkezelő szervezetet vesz nyilvántartásba, a később nyilvántartásba vett közös jogkezelő szervezet díjszabásának első alkalommal történő jóváhagyására irányuló eljárásban jelentős felhasználónak és felhasználói érdek-képviselői szervezetnek a korábban bejegyzett közös jogkezelő szervezet által az előző évben alkalmazott díjszabás tekintetében jelentősnek minősített felhasználókat és felhasználói érdek-képviselői szervezeteket kell tekinteni. Az újabb jogkezelő szervezet díjszabásának első alkalommal történő jóváhagyásával kapcsolatos eljárásban nem kell csatolni a (7) vagy (8) bekezdés szerinti nyilatkozatot.”

48. §

Az Szt. 92/J. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az igazságügyért felelős miniszter jóváhagyásról szóló határozatának felülvizsgálatát a díjszabás véleményezésére jogosult bármely szervezet és az érintett közös jogkezelő egyesület jogszabálysértésre hivatkozással a Fővárosi Törvényszéktől kérheti, amely a kérelmet a közigazgatási nemperes eljárás szabályai alapján soron kívül bírálja el. A nemperes eljárásban a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 332. § (3) és (4)

bekezdése nem alkalmazható. Ha a bíróság a határozatot hatályon kívül helyezi és az igazságügyért felelős minisztert új eljárásra utasítja, az új eljárásban hozott határozat alapján fizetendő díj és a megsemmisített határozat alapján fizetendő díj közötti különbözettel el kell számolni.”

49. §

Az Szjt. 92/K. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A közös jogkezelő egyesület a legfőbb szerv összehívásáról a Hivatalt előzetesen - a tagok értesítésével egyidejűleg - írásban, a napirend és az azokhoz kapcsolódó iratok megküldésével tájékoztatja és a Hivatal képviselőjét az ülésre, a felügyelet ellátásával összefüggő napirendi pontok megtárgyalására meghívja.”

50. §

Az Szjt. 92/P. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az e § szerinti nemperes eljárásra a polgári perrendtartásról szóló törvény általános szabályait – az e törvényben meghatározott és a nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel – kell alkalmazni.”

51. §

Az Szjt. a következő 111/D. §-sal egészül ki:

„111/D. § (1) Az 55. § (2)-(3) bekezdéseiben, a 74/A. § (1)-(3) bekezdéseiben, a 78/A. §-ban és a 84. § (1) bekezdésének *b)-d)* pontjaiban valamint (2) bekezdésében foglalt rendelkezések azon rögzített előadásokra és hangfelvételekre vonatkoznak, amelyek esetében a védelmi idő kezdő napjától számított ötven év 2013. november 1-jéig még nem telt el, valamint azon rögzített előadásokra és hangfelvételekre is, amelyek ezen időpont után születnek.

(2) Ha az előadás rögzítéséhez kapcsolódó jog átruházására irányuló szerződésben [55. § (2) bek.] nincs egyértelmű utalás az ellenkezőjére, akkor a 2013. november 1. előtt kötött ilyen szerződés hatályosnak tekintendő azon időponton túl is, amikor az (1) bekezdés szerinti ötven év már eltelt.

(3) Az előadás rögzítéséhez kapcsolódó jog átruházására irányuló, az előadóművészeket ismétlődő díjazásra jogosító azon szerződéseket [74/A. § (3) bek.], amelyeket 2013. november 1. előtt kötöttek, a hangfelvétel nyilvánosságra hozatalát, vagy – ha erre nem kerül sor – a hangfelvétel nyilvánossághoz közvetítését követő év első napjától számított ötvenedik év elteltével az előadóművész javára abban az esetben is módosítani lehet, ha ezt a lehetőséget a felek eredetileg kizárták. Ha a hangfelvétel-előállító és az előadóművész között nem jön létre megállapodás, akkor bármelyik fél a 103. § alapján létrehozott egyeztető testülethez fordulhat.”

52. §

(1) Az Szt. 113. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja)

„a) az Európai Parlament és a Tanács 2009/24/EK irányelve (2009. április 23.) a számítógépi programok jogi védelméről;”

(2) Az Szt. 113. § h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja)

„h) az Európai Parlament és a Tanács 2006/116/EK irányelve (2006. december 12.) a szerzői jog és egyes szomszédos jogok védelmi idejéről és az azt módosító 2011/77/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv;”

53. §

Az Szt. 57/A. § (2) bekezdésében a „Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalánál” szövegrész helyébe a „Hivatalnál” szöveg, 57/A. § (3) bekezdésében a „Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala” szövegrész helyébe a „Hivatal” szöveg, 57/A. § (5) bekezdésében a „Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalától” szövegrész helyébe a „Hivataltól” szöveg, 57/A. § (5) bekezdésében a „Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala” szövegrész helyébe a „Hivatal” szöveg, 57/A. § (5) bekezdésében a „Nemzeti Kulturális Alapnak” szövegrész helyébe a „Nemzeti Kulturális Alapnak (a továbbiakban: NKA)” szöveg, 57/A. § (5) bekezdésében a „A Nemzeti Kulturális Alap” szövegrész helyébe a „Az NKA” szöveg, 57/B. § (1) bekezdésében a „Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának” szövegrész helyébe a „Hivatalnak” szöveg, 57/B. § (1) bekezdésének b) pontjában a „Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala” szövegrész helyébe a „Hivatal” szöveg, 57/B. § (2) bekezdésében a „Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala” szövegrészek helyébe a „Hivatal” szöveg, 57/B. § (2) bekezdésében a „döntés” szövegrész helyébe a „határozat” szöveg, 57/B. § (2) bekezdésében a „döntését” szövegrész helyébe a „határozatát” szöveg, 57/B. § (5) bekezdésében a „Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala” szövegrészek helyébe a „Hivatal” szöveg, 57/D. §-ában a „Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala” szövegrészek helyébe a „Hivatal” szöveg, 89. § (11) bekezdésében a „a Nemzeti Kulturális Alap” szövegrész helyébe a „az NKA” szöveg, 92/M. § (1) bekezdésében a „Hivatala” szövegrész helyébe a „Hivatal” szöveg, 92/P. § (2) bekezdésében a „(2)-(5)” szövegrész helyébe a „(2)-(6)” szöveg, 94/B. § (2) bekezdésében a „Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalánál” szövegrész helyébe a „Hivatalnál” szöveg, 101. § (1) bekezdésében a „Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala” szövegrész helyébe a „Hivatal” szöveg, 105. § (2) bekezdésében a „Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala” szövegrész helyébe a „Hivatal” szöveg, 112. § (5) bekezdésében a „Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala” szövegrészek helyébe a „Hivatal” szöveg lép.

54. §

Hatályát veszti az Szjt. 92/O. § (1) bekezdésében az „a miniszterek,” szövegrész.

5. A formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény módosításai

55. §

A formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Fmtv.) 8. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az illetékes szerv hozzájárulásával oltalomban részesülhet a minta, amely az (1) bekezdésben meghatározott jelzésből áll, vagy azt tartalmazza.”

56. §

Az Fmtv. 32/A. §-a a következő (5)-(7) bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Olyan ügyekben, ahol nincs ellenérdekű ügyfél, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a 61. § (1) bekezdés *b)-e*) pontjaiban említett döntéseket megváltoztatási kérelem alapján akkor is visszavonhatja, vagy a megváltoztatási kérelemben foglaltaknak megfelelően módosíthatja, ha a döntés nem sért ugyan jogszabályt, de a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a megváltoztatási kérelemben foglaltakkal egyetért.

(6) A megváltoztatási kérelem nyomán hozott döntést közölni kell a kérelem benyújtójával, továbbá azokkal, akikkel a megtámadott döntést közölték.

(7) A visszavonó vagy a módosító döntés ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint amilyen a visszavont vagy a módosított döntés ellen volt.”

6. Záró rendelkezések

57. §

(1) Ez a törvény – a (2)-(3) bekezdésekben meghatározott kivételekkel – 2013. január 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 36-37. §-a, 40-42. §-a, 51. §-a és 52. § (2) bekezdése 2013. november 1-jén lép hatályba.

(3) E törvény 25. §-a 2014. január 1-jén lép hatályba.

58. §

E törvény 36-37. §-a, 40-42. §-a és 51. §-a a szerzői jog és egyes szomszédos jogok védelmi idejéről szóló 2006/116/EK irányelv módosításáról szóló 2011. szeptember 27-i 2011/77/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

59. §

A használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény a következő 39. §-sal egészül ki:

„39. § A 2003. január 1-jét megelőző bejelentési nappal megadott használati mintaoltalom megsemmisítésének feltételeire a bejelentés napján hatályos szabályok az irányadók.”

60. §

A kutatás-fejlesztésről és a technológiai innovációról szóló 2004. évi CXXXIV. törvény 30/G. § (1) bekezdésében a „30 nap” szövegrész helyébe a „60 nap” szöveg lép.

61. §

Hatályát veszti a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló 2002. évi XXXIX. törvény, az egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról szóló 2007. évi CXLII. törvény és az egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról szóló 2009. évi XXVII. törvény.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az előterjesztés *a szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény* (a továbbiakban: Szüt.), *a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény* (a továbbiakban: Szt.), *a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény* (a továbbiakban: Vt.), *a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény* (a továbbiakban: Szt.) valamint *a formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény* (a továbbiakban: Fmtv.) módosítását célozza.

Az előterjesztés *a használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény* (a továbbiakban: Hmtv.) és a kutatás-fejlesztésről és a technológiai innovációról szóló 2004. évi CXXXIV. törvény (a továbbiakban: innovációs törvény) kiigazítását is tartalmazza.

1. Az előterjesztés által előírányzott Szt.-módosítások többségének célja, hogy *a 2006/116/EK irányelv módosításáról szóló 2011/77/EU (2011. szeptember 27.) európai parlamenti és tanácsi irányelvet* átültesse, azaz az általa bevezetett módosításokkal összeegyeztethető hazai szabályozást alkosson.

A 2011/77/EU irányelv által elvégzett módosítások fő célja az előadóművészi teljesítmények védelmi idejének ötven évről hetven évre növelése, hogy az előadóművészek alkotó hozzájárulásának társadalmilag elismert fontosságát megfelelő szintű védelem tükrözze. Az előadóművészek általában fiatalon kezdik karrierjüket, így az ötven éves védelmi idő gyakran nem védi előadásukat egész életük során, ezért életük vége felé jövedelemkieséssel szembesülnek.

Emellett, az irányelv egységesíti a több szerzős szöveges zeneművek védelmi idejének számítását az Európai Unióban, elrendezve azon művek sorsát, amelyek zenéje vagy szövege már nem lenne védett a zeneszerzőre és a dalszövegíróra vonatkozó eltérő védelmi idő miatt.

A kétirányú irányelv-módosítás az Szt. vonatkozó szabályainak lényeges módosítását csak az előadóművészi és hangfelvétel-előállítói jogok védelmi idejének felemelése terén teszi szükségessé. A közös művek védelmi idő számításának alapjaként az utoljára elhunyt szerzőtárs halálát követő év első napját meghatározó szabályozás az Szt. 31. §-ának (2) bekezdéséből már 1999-ben is levezethető volt – a közös jogkezelés is minden esetben ezzel számol –, így az Szt. vonatkozó, technikai jellegű kiigazítására csupán az egyértelműség megteremtése érdekében kerül sor. Elképzelhető ugyanakkor, hogy más tagállamban lejáratott olyan – magyar szerző által alkotott – mű védelmi ideje, amelyre vonatkozóan a védelmi idő az ott már védelemben nem részesülő rész tekintetében is feléled.

Az Szt. már az 1999. évi megalkotásakor tükrözte *a szerzői jog és egyes szomszédos jogok védelmi idejének összehangolásáról szóló 1993/98/EGK irányelv* rendelkezéseit, melyek harmonizálták a védelmi idővel kapcsolatos szabályokat az Európai Unióban (akkor még Európai Közösségben). A szomszédos jogok védelmi idejét meghatározó Szt.-beli rendelkezések módosítását a Szellemi Tulajdon Világszervezetében az előadásokról és a hangfelvételekről megkötött – hazánk részéről az 57/1998. (IX. 29.) OGY határozattal megerősített – nemzetközi szerződés (angol rövidítésével: WPPT) egy ízben már szükségessé

tette. A WPPT-ből fakadó módosítási kötelezettséget a hazai jogalkotó a 2001. évi LXXVII. törvénnyel, az uniós jogalkotás pedig az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az információs társadalommal kapcsolatos szerzői és szomszédos jogokról kiadott 2001/29/EK irányelvével teljesítette. Ez utóbbi szintén a WPPT említett szabályával összhangban módosította a 1993/98/EGK irányelvet. Az ehhez kapcsolódó módosítások időközben szükségessé tették az irányelv újrakodifikálását. Ezt a szerzői jogról és egyes szomszédos jogok védelmi idejéről szóló 2006/116/EK irányelv végezte el. A most átültetendő 2011/77/EU irányelv ezt a 2006. évi, kodifikált irányelvet módosítja.

Tekintettel arra, hogy a 2011/77/EU irányelv által bevezetett átmeneti intézkedések bizonyos joghatások kiváltását 2013. november 1-jei hatállyal rendelik el és az irányelv tagállami átültetésének határideje is ez a nap, ezért a tervezet is 2013. november 1-jét jelöli meg az irányelv átültetését szolgáló Szjt.-rendeletekre vonatkozó hatálybalépési időpontként.

2. A Szjt. módosításai egyfelől a jogszabályi környezet változásai miatt szükségessé váló kiigazításokat tartalmazzák, másfelől az ügyvédi hivatás szabályozásához adaptálják a szabadalmi ügyvivőkre vonatkozó egyes rendelkezéseket (ideértve a titoktartási kötelezettség szabályait), harmadrészt áttekinthetőbbé teszik az ügyvivői tevékenység végzéséhez szükséges képzettségre vonatkozó szabályokat, valamint kiegészítik a szabadalmi ügyvivők által ellátható szerzői jogi feladatok körét az adatbázisok védelmére és az önkéntes műnyilvántartásokra vonatkozó eljárásokkal.

3. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának (a továbbiakban: SZTNH) a tervezet által előirányzott önálló fejezetté válása a központi költségvetés szerkezeti rendjében – a kormányhivatali jogállással együtt – a feladatellátáshoz szükséges önállóságot hivatott biztosítani. Az előterjesztés ugyanakkor az SZTNH gazdálkodására vonatkozó szabályokat tartalmazó 115/E. § konszolidációját is célozza azzal, hogy visszaállítja és kiegészíti a szellemi tulajdon védelméért felelős kormányhivatal pénzügyi önállóságát garantáló rendelkezéseket.

4. Az előterjesztés számos kodifikációs és technikai korrekciót is elvégez az iparjogvédelmi törvényekben, deregulációs szükségleteknek tesz eleget egyes korábbi módosító törvények hatályon kívül helyezésével és a továbbra is alkalmazandó átmeneti rendelkezések átültetésével a módosított törvényekbe, valamint kiigazít egyes eljárási szabályokat – építve az ügyfelek (ügyvivők és jogi képviselők) által jelzett tapasztalatokra és javaslatokra is.

5. Az innovációs törvény 2012. február 1-jével hatályba lépő 30/G. §-a, valamint az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 95. §-ának (5a) bekezdése alapján az adóhatóság megkeresése alapján az SZTNH – mint jogszabályban kijelölt szakértő – közreműködik a tevékenységek kutatás-fejlesztésnek való minősítése, illetőleg egyes költségeknek a kutatás-fejlesztési tevékenységhez való hozzárendelhetősége vonatkozásában. Az új szabályok hatálybalépése óta eltelt időre, illetve az eddigi szakértői feladatok ellátása során szerzett gyakorlati tapasztalatokra tekintettel indokoltá vált egyes eljárási kérdések értékelése és felülvizsgálata (különös tekintettel az ügyintézési határidőre).

R É S Z L E T E S I N D O K O L Á S

1. A Szüt. módosításai (1-8. §)

Az 1. §-hoz [Szüt. 1. § (2) bekezdése]

A tervezet bővíti azoknak az ügyeknek a körét, amelyekben a szabadalmi ügyvivő eljárhat, elsőként az adatbázisokon fennálló jogokkal kapcsolatos szerzői jogi eljárásokkal. Lehetővé teszi, hogy a szabadalmi ügyvivő eljárjon az adatbázisokon fennálló szerzői jog, vagy szerzői joghoz kapcsolódó jog megsértése miatt indított eljárásokban. Az Szjt. különbséget tesz a gyűjteményes műnek minősülő, illetve a gyűjteményes műnek nem minősülő adatbázisok között, mely különbségtétel többek között a biztosított jogi oltalom jellegében is megmutatkozik. A gyűjteményes mű törvényi kritériumainak megfelelő adatbázis szerzői jogi védelemben részesül, míg a gyűjteményes műnek nem minősülő adatbázis előállítója kapcsolódó jogi védelemre jogosult. A tervezet szerinti módosítás mindkét esetben a szabadalmi ügyvivő tevékenységi körébe vonja az eljárást, külön kiemelve ezen túlmenően a számítástechnikai eszközökkel hozzáférhető tartalmú alkotásokon fennálló szerzői jog megsértése miatt indult eljárásokat, tekintettel arra, hogy e művekre az Szjt. több helyen speciális rendelkezéseket tartalmaz.

A tervezet a szabadalmi ügyvivő tevékenységi körébe vonja továbbá az önkéntes műnyilvántartásra vonatkozó eljárásokat is. A szerzői jogi védelem a törvény erejénél fogva a mű megalkotásától kezdődően illeti meg a jogosultat, vagyis az iparjogvédelmi oltalmi formákkal ellentétben nem hatósági aktus eredményeképpen jön létre. E különbség ellenére indokolt azonban, hogy a szabadalmi ügyvivő ne csupán az iparjogvédelmi oltalmak megadására irányuló eljárásokban, hanem – figyelemmel arra is, hogy az eljáró hatóság is ugyanaz – az önkéntes műnyilvántartásba vétel során is hozzásegítse ügyfelét jogai érvényesítéséhez és kötelezettségei teljesítéséhez.

A 2. és 7. §-okhoz [Szüt. 2. § (2) bekezdése, 26. § (2) bekezdése]

A Szüt. jelenleg hatályos szövegéhez képest a tervezet pontosítja a szabadalmi ügyvivői kamarába történő felvétel képesítési feltételeit, példálózó jelleggel felsorolva azokat a természettudományi tárgyú képesítéseket, amelyek az ügyvivői tevékenység végzéséhez szükségesek. A módosítás célja – a követelményrendszer átláthatóbbá tételével – annak elősegítése, hogy az utóbbi évtizedekben jelentős fejlődésen keresztülment tudományterületeken a képviselőket a legmegfelelőbb képzettségű szabadalmi ügyvivők láthassák el. A tervezet ugyanígy pontosítja a szabadalmi ügyvivőjelöltként történő működéshez szükséges képzettségre vonatkozó rendelkezést is.

A 3. és 8. §-okhoz [Szüt. 3. § (2) bekezdése]

Az egyes törvények Alaptörvénnyel összefüggő módosításáról szóló 2011. évi CCI. törvény 2012. január 1-jei hatállyal módosította a Szüt. eskütételre vonatkozó rendelkezéseit, az eskü szövegét pedig az egyes közjogi tisztségviselők esküjéről és fogadalmáról szóló 2008. évi XXVII. törvényben foglaltakkal megegyezően állapította meg. A tervezet a szabadalmi ügyvivői eskü szövegének módosítását irányozza elő, amelyet több, a szabadalmi ügyvivők tevékenységéből fakadó sajátosság tesz szükségessé.

Elsőként indokolt az eskü részévé tenni a szabadalmi ügyvivőt a Szüt. 15. §-a alapján terhelő titoktartási kötelezettségre vonatkozó hivatkozást, hiszen az ügyvivőnek alapvető jelentőségű kötelezettsége a tevékenysége során tudomására jutott titok megőrzése, amely közvetetten az ügyfél érdekének képviseléséből is következik.

A 2008. évi XXVII. törvény hatálya az Országgyűlés által megválasztott közjogi tisztségviselőkre terjed ki, a szabadalmi ügyvivő azonban nem esik ebbe a kategóriába, így ellentmondásos helyzetet teremt, ha ugyanolyan tartalommal tesz esküt, mint az előbbi személyi kör tagjai. Mivel a szabadalmi ügyvivő tevékenysége nem valamely tisztség ellátásból áll, hanem hivatásgyakorlással jár, indokolt az eskü szövegében ezt szerepeltetni. Az eskü jelenleg hatályos szövege szerint továbbá a szabadalmi ügyvivő tisztségét a „magyar nemzet” javára gyakorolja, ilyen tartalmú kötelezettség azonban sem a Szüt., sem az egyéb iparjogvédelmi jogszabályok rendelkezéseiből nem következik. Ennek oka, hogy a szabadalmi ügyvivő a Szüt. 1. §-ának (1) bekezdésével is összhangban elsősorban ügyfele javára fejt ki tevékenységét, feladata a – számos esetben külföldi illetőségű – ügyfél érdekeinek megfelelő képviselete a hatóságok előtt, ami – a jogrend érvényesülésének elősegítésén keresztül – csak közvetetten szolgálja a magyar nemzet érdekét. Mindezekből következően indokolt az eskü szövegét a korábban hatályos megfogalmazás alapulvételével meghatározni, amely szerint a szabadalmi ügyvivő hivatását ügyfelei érdekében az Alaptörvény és az irányadó jogszabályok megtartásával, lelkiismeretesen gyakorolja.

A 4. §-hoz [Szüt. 7. § (1) bekezdése]

A Szüt. 6-12. §-ai a szabadalmi ügyvivői működés szervezeti kereteit szabályozzák. A törvény megalkotása óta eltelt időszakban a különböző gazdasági és szakmai együttműködési formák jogi keretei számos alkalommal módosultak, a rendelkezés célja egyrészt a változásokból fakadó szabályozási kiigazítások elvégzése, másrészt a Szüt. és az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ütv.) egyes rendelkezései közötti összhang megteremtése.

A Szüt. 6/A. §-a az egyéni szabadalmi ügyvivői tevékenységről rendelkezik, a 7. § pedig a szabadalmi ügyvivői irodákról. Az egyéni szabadalmi ügyvivők a Szüt. hatálybalépése óta jellemzően az ügyvivői irodákhoz hasonló munkaközösségeket alakítottak ki, amit az tett lehetővé, hogy a hivatkozott törvényhely szerint az egyéni ügyvivők alkalmazottként is jogosultak szabadalmi ügyvivőt foglalkoztatni. Emellett a szabadalmi ügyvivői irodák alkalmazotti létszáma csökkenő tendenciát mutat. A tervezet e jelenségekre figyelemmel az Ütv. 67. §-ának (2) bekezdésével azonos módon újraszabályozza a szabadalmi ügyvivői iroda alapításának feltételeit. A módosított (1) bekezdés nem tartalmaz előírást az

irodát alapító szabadalmi ügyvivők minimális létszámát illetően, azaz lehetővé teszi, hogy egy szabadalmi ügyvivő is alapíthasson irodát, ugyanakkor változatlanul meghatározza, hogy e működési formában csak szabadalmi ügyvivő tag vehet részt. A tervezet – a hozzá kapcsolódó adminisztratív könnyebbségek miatt – szintén változatlan formában tartja fenn a 6/A. § szerinti egyéni szabadalmi ügyvivői működési formát.

Az 5. §-hoz [Szüt. 10. § (1) bekezdése]

A Szüt. 10-11. §-ai szabályozzák a szabadalmi ügyvivői társaságok működésének feltételeit, a 10. § ezen belül a tagságról, a szavazati jogról és tisztségviselők köréről rendelkezik. A tervezet a szabadalmi ügyvivői tevékenység társasági formában történő végzéséhez a jelenleg hatályos szabályok által előírt legalább két szabadalmi ügyvivői tag számát egyre csökkenti, ezáltal lehetővé válik, hogy egyetlen szabadalmi ügyvivő is szabadalmi ügyvivői társaságot alapítson, amely forma – gazdasági, adózási szempontból – a korlátolt felelősségű társasággal egyenértékű. Az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság elterjedtségére, előnyös gazdasági és jogi jellemzőire, valamint a szabadalmi ügyvivői irodával összefüggésben előadottakra figyelemmel indokolt, hogy bármely szabadalmi ügyvivőnek lehetősége nyíljon hivatását szabadalmi ügyvivői társaság alapítása útján gyakorolni.

A 10. §-ban a társaság jegyzett tőkéjére vonatkozó rendelkezés módosítását az indokolja, hogy a Szüt. hatálybalépését követően a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) úgy módosult, hogy a saját üzletrész – a társasági szerződésnek a Gt. 135. § (5) bekezdése által lehetővé tett, erre vonatkozó kikötése esetén – akár korlátlan ideig is a társaság tulajdonában maradhat. A gyakorlatban kialakulhatnak olyan helyzetek, amikor a saját üzletrész hosszabb ideig történő megtartása a társaság hatékony működése szempontjából előnyös, sőt döntő jelentőségű lehet. A saját üzletrész biztonsági tartalékként szolgálhat például szabadalmi ügyvivő tagok kiválása esetén a szükséges háromnegyedes szabadalmi ügyvivői tulajdoni többség azonnali helyreállítására, mivel a kiváló tagok üzletrésze – például jogvitás esetben – nem feltétlenül ruházható át rövid időn belül egy (vagy több) szabadalmi ügyvivő tagra.

A Szüt. 10. § (1) bekezdés c) pontjának célja, hogy a szabadalmi ügyvivői társaság működésének közvetlen napi irányításában és a társaság életében fontos stratégiai döntések meghozatalában minden esetben a szabadalmi ügyvivő tagok álláspontja juthasson érvényre. Ezek a szabályok szavatolják azt is, hogy a szabadalmi ügyvivő tagok közötti teljes egyetértés esetén a taggyűlés képes legyen minden olyan ügyben döntést hozni, amelyekben a Gt. vagy a társasági szerződés háromnegyedes szavazati többséget ír elő. A tervezett módosítás e cél elérését nem akadályozza, mivel a Gt. 135. §-ának (3) és (4) bekezdése szerinti garanciális szabályok továbbra is érvényesülnek, azaz „a társaság tulajdonába került saját üzletrész után a társaság szavazati jogot nem gyakorolhat, ezen üzletrészt a határozatképesség megállapításánál figyelmen kívül kell hagyni”, valamint „a saját üzletrészre eső osztalékot az osztalékra jogosult tagokat megillető juttatásként kell - ha a társasági szerződés eltérően nem rendelkezik - törzsbetétek arányában számításba venni. Az osztalékra való jogosultság

szabályai megfelelően alkalmazandók a társaság megszűnése esetén a társasági vagyon felosztása során is.”

A 6. §-hoz [Szüt. 15. §]

A Szüt. 15. §-a a szabadalmi ügyvivők titoktartási kötelezettségét szabályozza. A tervezet egyrészről fogalmilag egységesíti a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó iratok és a titoktartásra kötelezett személyekre vonatkozó szabályokat, másrészről a titoktartásra kötelezett személyek körét bővíti.

A 15. § módosított (2) bekezdésében a „szabadalmi ügyvivői szervezetek” kifejezés helyett „szabadalmi ügyvivő” szerepel, a jelenleg hatályos szöveg ugyanis értelmezési nehézséget okoz abban a tekintetben, hogy az egyéni szabadalmi ügyvivő szervezetnek minősül-e. A módosítás továbbá az Ütv. 8. §-ának (2) bekezdésével azonos módon (és korlátozásokkal) mentesíti a szabadalmi ügyvivő megbízójára vonatkozó iratokat és adatokat a hatósági vizsgálat alól.

A 15. § új (4) bekezdése – az Ütv. 8. §-ának (4) bekezdésével összhangban – kiterjeszti a titoktartásra kötelezettek körét az egyéni szabadalmi ügyvivők, szabadalmi ügyvivői irodák és szabadalmi ügyvivői társaságok alkalmazottaira. A módosítás annak a lehetőségét hivatott kizárni, hogy harmadik személyek – az ügyvivő titoktartási kötelezettségét megkerülve – a szabadalmi ügyvivői titoktartás körébe tartozó tényeket vagy adatokat az alkalmazottaktól ismerjenek meg. E szempontok a Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamara tisztségviselőire, választott testületeinek tagjaira és alkalmazottaira is irányadók.

2. Az Szt. módosításai (9-17. §)

A 9. és 18-19. §-hoz [Szt. 47., 80., 82., 83/B., 83/F. §]

Az Szt. 47. §-ának az új (3a) bekezdéssel való kiegészítése a kontradiktórius, több fél részvételével zajló eljárásokban felmerülő (kizárólag a papír alapon zajló kapcsolattartás körében jelentkező) gyakorlati probléma kezelését szolgálja, ami akként írható le, hogy csupán az eljárást kezdeményező félnek kell annyi példányban benyújtania a kérelmét, hogy az ellenérdekű félnek is jusson belőle, ez utóbbit ellenben ez a kötelezettség nem terheli. Ebből a diszkrpanciából következően a sok esetben rendkívül terjedelmes kérelmezetti beadványokat (és mellékleteiket) az eljáró hatóságnak kell lemásolnia, és az egyenlő elbánás elve is csorbát szenved. A tervezet által előírányzott módosítás az általános eljárási szabályok között helyezi el az ügyfelek által benyújtott beadványok előírt példányszámára vonatkozó – a polgári eljárásjogi kódexhez hasonló – horizontális szabályokat, egyúttal hatályon kívül helyezve az egyes eljárások szabályai között szereplő azonos tárgykörű, de egyoldalú rendelkezéseket.

A 10. §-hoz [Szt. 53. §]

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 71. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság állami és helyi önkormányzati szervet, hatóságot, köztestületet, gazdálkodó szervezetet, alapítványt, közalapítványt és társadalmi szervezetet kereshet meg tájékoztatás adása, adatok közlése, átadása, illetőleg iratok rendelkezésre bocsátása végett, és ennek a teljesítésére legalább nyolc, legfeljebb harminc napos határidőt állapíthat meg. A megkeresett a megállapított határidő alatt – ha törvény másképp nem rendelkezik – köteles a megkeresést teljesíteni, vagy a teljesítés akadályát közölni.

A Be. 71. §-ának (7) bekezdése szerint ha a megkeresett szerv a megkeresést azért nem teljesíti, mert azt törvény kizárja, a megkeresett birtokában lévő adat megszerzése érdekében a megkeresettet érintően további eljárási cselekmény nem végezhető.

Az Szt. 53. §-ának (1) bekezdése szerint a szabadalmi bejelentés közzétételéig csak a bejelentő, a képviselő, a szakértő, illetve a szakvélemény adására felkért szerv (valamint a feltaláló) tekintheti meg az iratokat. Az SZTNH rendszeresen kap nyomozó hatóságoktól olyan megkeresést, hogy adjon információt közzététel előtt álló szabadalmi bejelentések iratairól. A jelenlegi gyakorlat szerint az SZTNH a megkeresés teljesítését az Szt. idézett rendelkezésére hivatkozással megtagadja, és közli, hogy az iratokat a megkereső hatóság csupán a közzétételt követően tekintheti meg.

Igaz ugyan, hogy a szabadalmi bejelentés közzétételét megelőzően még ideiglenes oltalom sem áll fenn – és így ebben a szakaszban a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 329/D. §-ában foglalt tényállás (iparjogvédelmi jogok megsértése) sem valósulhat meg, csupán más bűncselekmények felderítéséhez lehet szükség ezeknek a dokumentumoknak a megtekintésére –, szakmai indok nem fűződik hozzá, hogy a büntetőeljárásban résztvevő állami szervek ilyen esetben ki legyen zárva az iratok megtekintéséből. Említést érdemel továbbá, hogy az Európai Szabadalmi Egyezmény 131. cikkének (1) bekezdése szerint, ha az Európai Szabadalmi Hivatal az iratok megtekintését bíróság, ügyészség vagy központi iparjogvédelmi hatóság számára teszi lehetővé, az iratok megtekintésére a 128. cikkben foglalt korlátozások nem vonatkoznak.

A tervezet által előirányzott módosítás – abban az esetben, ha az iratok megismerése célhoz kötötten és annak biztosításával történik, hogy a közzétételt megelőzően a szabadalmi bejelentés nem válik bárki által hozzáférhetővé – az ismertetett anomáliát szünteti meg azzal, hogy – a feladatellátásukhoz szükséges mértékben – kiterjeszti a közzététel előtti iratbetekintésre jogosultak körét a bíróságra, az ügyészre és a nyomozó hatóságra (egyértelművé téve azt is, hogy a felsoroltak általi megkeresések esetében a másolatkészítésért díj nem számítható fel).

A 11. §-hoz [Szt. 53/A. §]

Az Szt. 53/A. § (3)-(4) bekezdése felsorolja azokat a döntéstípusokat, amelyeket csak megváltoztatási kérelem alapján lehet módosítani vagy visszavonni (és ezek közül is nevesíti

azokat, amikkel kapcsolatban csak jogszabálysértés miatt van helye ezeknek). A fenti körön kívül eső döntések esetében a megváltoztatási kérelem hiányában – hivatalból – történő visszavonásra vagy módosításra a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 114. §-ának szabályai alkalmazandók.

Nem szerepel azonban az Szt.-ben olyan rendelkezés, amely a jogorvoslati kérelemmel megtámadott döntések esetében ellenérdekű fél hiányában, jogszabálysértés nélkül is lehetővé tenné az SZTNH számára a kérdéses döntés visszavonását vagy módosítását. A Ket. 103. §-a – tekintettel a fellebbezésnek az Szt. 53/A. § (1) bekezdése által kizárt mivoltára – közvetlenül nem alkalmazható, az abban foglaltakkal analóg rendelkezések megalkotása viszont – figyelemmel az iparjogvédelmi ügyek sajátos jogorvoslati rendjéből fakadó eltérésekre – indokolt. Ezt az adaptációt végzi el a tervezet az Szt. 53/A. §-ának kiegészítésével.

A 12. §-hoz [Szt. 55. §]

2012. január 1-jétől hatályos az Szt. 55. §-ának (2a) bekezdése, amelynek alapján az SZTNH a feltalálóra és a szerzőségi arányra vonatkozó bejegyzését a lajstromban feltüntetett valamennyi feltaláló és valamennyi kérelmező (még a lajstromban nem szereplő feltaláló) egybehangzó nyilatkozata alapján is módosíthatja.

A rendelkezés gyakorlati alkalmazása során felmerült, hogy a kérelem elintézhető-e a közzétételt megelőzően is, mivel a kérdéses rendelkezés úgy fogalmaz, hogy ilyenkor „a szabadalmi lajstromnak a feltalálóra és a szerzőségi arányra vonatkozó bejegyzését” kell módosítani, míg az Szt. 54. §-ának (1) bekezdése szerint az SZTNH lajstromot csak „a közzétett szabadalmi bejelentésekről és a szabadalmakról” vezet. A joggyakorlat a kérdést úgy válaszolta meg, hogy a módosításnak a szabadalmi lajstrom „megnyílása” előtt sincs akadálya, a tervezet által az Szt. 55. §-ába illesztett (2b) bekezdés azonban tisztázza, hogy a bejelentés közzététele előtt a változást az SZTNH a szabadalmi bejelentés iratain vezeti át, amely a közzétételt követően értelemszerűen a közhiteles lajstromban feltüntetett adattá válik.

A 13. és 18. §-hoz [Szt. 69/A. §]

A tervezet az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatási jelentés elkészítéséhez szükséges referencia-időpont, valamint az ilyen jelentés megküldésére nyitva álló határidő számításának kezdő napját az elismert bejelentési nap helyett az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatási jelentésre irányuló kérelem benyújtásának napjában határozza meg. Tekintettel arra, hogy a szabadalmi bejelentés benyújtását követően számos esetben hosszadalmas hiánypótlási eljárás kezdődik, a bejelentő pedig – az elismert bejelentési naptól számított két hónapon belül – szabadon dönthet arról, hogy mikor kéri az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatási jelentést, az új szabályok egyfelől az ügyfélre bízják, késlelteti-e a jelentés elkészítését, másfelől az SZTNH számára aggálytalanul teljesíthető határidőt szabnak a jelentés megküldésére abban az esetben is, ha a bejelentés lényeges pontokon módosul (vagy egészül ki) az elismert bejelentési napot követően. A jelentés tartalmát is

előnyösen befolyásolja, hogy az annak alapjául szolgáló dokumentumok egy „érettebb” állapotára vetítve készülnek el.

A tervezet ezzel párhuzamosan az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatási jelentésért fizetendő díj kiegyenlítésére az ügyfelek számára nyitva álló határidőt egy hónappal meghosszabbítja, amely így a bejelentési és kutatási díj megfizetésére nyitva álló két hónapos határidővel is összhangba kerül.

A 14. §-hoz [Szt. 115/D. §]

Az SZTNH-nak a tervezet által előírányzott önálló fejezetté válása a központi költségvetés szerkezeti rendjében – a kormányhivatali jogállással együtt – a feladatellátáshoz szükséges önállóságot hivatott biztosítani. Ez a megoldás más kormányhivatalok (Központi Statisztikai Hivatal, Nemzeti Adó- és Vámhivatal) esetében is ismert és elfogadott. Az önálló címből önálló fejezetté válás a kormányhivatal feletti felügyeleti jogok változatlanul hagyása mellett adminisztrációs csökkenéssel, a pénzügyi tervezésért felelős egyéb kormányzati intézmények számára tehermentesítéssel, az SZTNH számára pedig fokozott közvetlen felelősséggel jár.

Az SZTNH alaptevékenységébe tartozó feladatainak ellátásához folyamatosan magasan képzett, kiemelkedő szaktudással rendelkező, több nyelven beszélő munkatársakra van szükség. Az ilyen szakmai háttérrel és nyelvtudással rendelkező szakemberek népszerűek és keresettek mind a hazai, mind pedig a nemzetközi munkaerőpiacon. A kormánytisztviselők részére jelenleg biztosítható jövedelem (illetmény és juttatások) ezen a területen még hazai viszonylatban sem versenyképes, de különösen élesen jelentkezik ez az SZTNH által ápolta kiterjedt nemzetközi kapcsolatrendszer és intézményi együttműködés (ideértve a Dunai Szabadalmi Intézet tervét is) során megismert hasonló profilú külföldi iparjogvédelmi hivatalokkal és nemzetközi szervezetekkel való összevetés során. Az elmúlt években egyre inkább tapasztalható, hogy a bel- és külföldi munkaerőpiacon egyaránt keresett, diplomával rendelkező szakemberek az SZTNH számára a foglalkoztatást tekintve egyre inkább elérhetetlenek, illetve megtarthatatlanok. A tervezet ezért a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényi előírások alapján, de attól eltérő mértékben – 80%-ban – állapítja meg a kormánytisztviselői illetménykiegészítés mértékét.

A 15. §-hoz [Szt. 115/E. §]

Az Szt. 115/E. §-át a 2007. évi XXIV. törvény 16. §-a állapította meg és illesztette be a törvénybe, figyelemmel arra, hogy a nemzetközi és európai szervezetek, illetve jogforrások a nemzeti iparjogvédelmi hatóságokkal szemben a független és pártatlan működés, a szakmai önállóság alapkövetelményét támasztják, ami csak olyan gazdálkodási szabályokkal garantálható, amelyek kiszámíthatóságot teremtenek, valamint kellő transzparenciát és pénzügyi önállóságot biztosítanak. Ez az elv az *acquis communautaire* részévé, azaz európai uniós jogi követelménnyé vált. Emellett az Európai Szabadalmi Szervezet több hivatalos dokumentuma is úgy foglalt állást – a nemzeti iparjogvédelmi hatóságokat illetően –, hogy a

szabadalmi díjakat kizárólag a nemzeti szabadalmi rendszer működtetésére szabad fordítani. A 2007. évi XXIV. törvény alapjául szolgáló törvényjavaslat indokolása részletesen bemutatta az (akkori nevén) Magyar Szabadalmi Hivatal mint a szellemi tulajdonért felelős kormányhivatal gazdálkodási önállósága és bevételeinek a hivatal működésére történő felhasználása mellett szóló közjogi, európai és nemzetközi jogi, valamint célszerűségi és garanciális – ma is helytálló – megfontolásokat.

A Hivatal gazdálkodására vonatkozó e garanciális jelentőségű szabályok megalkotását nagyra értékelték mind a hivatal hazai és külföldi ügyfelei, mind pedig az európai iparjogvédelmi szervezetek. Időközben mind a közösségi/uniós/egységes hatályú szabadalommal kapcsolatban előterjesztett tervezetek, mind pedig a közösségi védjegyrendszer működésével és finanszírozásával kapcsolatos politikai döntések építettek arra az elvre, hogy az e rendszerek működéséből rájuk eső bevételek csak a tagállami iparjogvédelmi hatóságokat illethetik meg és azok tőlük nem vonhatók el [ld. alább a 115/E. § (3) bekezdésének módosításához fűzött indoklást].

Ehhez járult, hogy az egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról szóló 2009. évi XXVII. törvény – amelyet az Országgyűlés a 2009. április 20-i ülésnapján fogadott el – kiegészítette és tartalmában megerősítette az Szt. 115/E. §-át, sőt, az államháztartásról szóló törvényre való utalásnak a (4) bekezdésből történő elhagyásával a bevételekből való elvonás tilalmát teljessé tette [ld. a 2009. évi XXVII. törvény 19. §-át és 37. §-ának (6) bekezdését]. E módosítások 2009. augusztus 1-jén léptek hatályba, ezt követően azonban – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény módosításáról szóló 2008. évi CXI. törvény hatálybalépésével és a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelv átültetésével összefüggő törvénymódosításokról szóló 2009. évi LVI. törvény 100. §-a révén – a 115/E. § (4)-(5) bekezdései 2009. október 1-jével hatályukat veszítették.

Jelen tervezet az SZTNH gazdálkodására vonatkozó szabályokat tartalmazó 115/E. § konszolidációját célozza azzal, hogy visszaállítja és kiegészíti a szellemi tulajdon védelméért felelős kormányhivatal pénzügyi önállóságát garantáló rendelkezéseket.

A tervezet az SZTNH-nak az Szt. 115/E. § (3) bekezdésében felsorolt bevételei közé a Magyarországra kiterjedő, egységes hatályú – európai uniós vagy más regionális – iparjogvédelmi oltalom díjaiból a Hivatal által ellátott feladatokra figyelemmel járó részesedést is beilleszti. Ez a fordulat jelenleg a közösségi védjegyek megújítási díjaiból a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz, valamint az egységes hatályú európai szabadalmak után fizetett fenntartási díjakból az Európai Szabadalmi Hivatalhoz befolyó bevételeknek a tagállamok között a jövőben (a megfelelő uniós jogi aktusok elfogadását követően) felosztani rendelt 50%-os hányadára utal, amelyekkel kapcsolatban az uniós döntéshozatali fórumokon elfogadott több dokumentum is úgy foglalt állást, hogy azok az adott oltalmi formákhoz kapcsolódó iparjogvédelmi célokra használhatók fel.

Az európai uniós védjegyrendszer jövőbeli felülvizsgálatáról szóló, 2010. május 25-én elfogadott tanácsi következtetések (9412/10 PI 52) 14. pontjának negyedik alpontja kifejezetten olyan mechanizmusok bevezetését irányozza elő, amely – kellő tekintettel az

egyes nemzeti hivatalokra vonatkozó pénzügyi szabályozásra – azt biztosítja, hogy „ezek a források valóban a nemzeti hivatalok rendelkezésére álljanak, és olyan célokra használják fel őket, amelyek szorosan kapcsolódnak a védjegyek oltalmához, támogatásához és/vagy érvényesítéséhez, a hamisítás elleni küzdelmet is ideértve”.

A továbbfejlesztett európai szabadalmi rendszerről szóló, 2009. december 4-én elfogadott tanácsi következtetések (17229/09 PI 141 COUR 87) 37. pontja a megújítási (helyesen: fenntartási) díjakból az Európai Szabadalmi Hivatalt megillető hányad levonását követően „egy elosztási kulcs alapján szétosztaná a tagállamok között a szabadalmakkal kapcsolatos célokra való felhasználásra”.

A megerősített együttműködésnek az egységes szabadalmi oltalom területén való végrehajtásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatnak a trilógust követően rendelkezésre álló kompromisszumos szövege a (18) preambulum-bekezdésben szintén kiemeli, hogy a tagállamoknak jutó fenntartásdíj-bevételt szabadalmi célokra kell fordítani.

Az Szt. 115/E. §-ának a jelen tervezet szerinti új (4) bekezdése értelmében az SZTNH a bevételeivel önállóan gazdálkodik, azokat működésének fedezetére használja fel és azok más célra nem vonhatók el. Az SZTNH hatósági működéséhez megkívánt függetlenség, pártatlanság és szakmai önállóság olyan gazdálkodási szabályokkal garantálható, amelyek kiszámíthatóságot teremtenek, valamint kellő transzparenciát és pénzügyi önállóságot biztosítanak. Ez az elv vezérli az európai iparjogvédelmi hatóságok gazdálkodásának szabályozását is.

Az SZTNH az Szt. 115/E. §-ának új (5) bekezdése értelmében bevételeiből – legfeljebb a tényleges adott évi bevétel tizenöt százalékának megfelelő mértékig – tartalékot képezhet. Az így képzett tartalék a következő években kizárólag az SZTNH működésének fedezetére használható fel, és az más célra nem vonható el. A rendelkezés beiktatását indokolja, hogy miközben az iparjogvédelmi ügyforgalom konjunkturális változások szerint ingadozhat, az iparjogvédelmi hatóság folyamatos helytállással tartozik, valamint az a körülmény, hogy - az iparjogvédelmi eljárások és oltalmi formák sajátosságai folytán - az egyes eljárási cselekményekkel járó kiadásokat nem szükségképpen az adott évben beérkező díjbevételek fedezik. A tartalékképzés elősegíti és megkönnyíti továbbá az SZTNH részvételét a szellemi tulajdonnal kapcsolatos egyes nemzetközi és európai projektekben, valamint kedvező feltételeket teremt azokhoz az információtechnológiai fejlesztésekhez, amelyektől az iparjogvédelmi eljárások eredményessége, hatékonysága különösképpen függ.

A 16. §-hoz [Szt. 115/H. §]

A tervezet az SZTNH szerzői joggal összefüggő feladatkörét pontosítja azzal, hogy nem csupán a közös jogkezelő szervezetek díjszabásaira vonatkozó miniszteri jóváhagyás előkészítését jelöli meg hivatali feladatként, hanem kifejezetten megemlíti a támogatási politika és a jogosultak érdekében történő bevétel-felhasználásról szóló döntés kapcsán szükséges miniszteri jóváhagyás előkészítéséből eredő feladatokat is.

A 17., 30. és 57-58. §-hoz [Szt. 117. §]

A tervezet 57. §-a elvégzi azoknak az iparjogvédelmi tárgyú, kizárólag módosítást tartalmazó és már végrehajtottá vált törvényeknek a deregulációját, amelyeket az egyes törvényeknek és törvényi rendelkezéseknek a jogrendszer túlszabályozottságának megszüntetése érdekében szükséges technikai deregulációjáról szóló 2012. évi LXXVI. törvény nem helyezett hatályon kívül. A tervezet 17., 30. és 58. §-ai ugyanakkor gondoskodnak arról, hogy a hatályon kívül helyezett törvényeknek azok az átmeneti rendelkezései, amelyek jogalkalmazási szempontból továbbra is jelentőséggel bírnak, a hatályon kívül helyezett törvények által módosított iparjogvédelmi törvények (az Szt., a Vt. és a Hmtv.) szövegébe – a megfelelő jogtechnikai adaptációkkal, változatlan normatartalommal – átkerüljenek.

3. A Vt. módosításai (20-32. §)

A 20. és 55. §-hoz [Vt. 3. § és Fmtv. 8. §]

A Vt. hatályos szövege a 3. § (2) bekezdésében foglalt feltétlen kizáró ok alkalmazásának feltételül szabja, hogy az érintett jelzést a PUE 6ter cikkének (3) bekezdése szerint közölgék. A PUE 6ter cikkének (3)(a) bekezdése értelmében az unió országai az állami jelzések védettségére vonatkozó rendelkezések „alkalmazása érdekében” valóban megállapodtak abban, „hogy a Nemzetközi Iroda útján kölcsönösen közlik azoknak az állami jelvényeknek, valamint hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyeknek és bélyegeknél [fémjelzéseknek] a jegyzékét, amelyeket feltétlenül vagy meghatározott korlátok között e cikk [azaz a 6ter cikk] védelme alá kívánnak helyezni”, ez a közlés azonban az állami zászlók tekintetében nem kötelező.

További eltérés a Vt. 3. § (2)-(3) bekezdései és a PUE 6ter cikke között, hogy a Vt. alapján a 6ter cikk hatálya alá tartozó jelzésből álló megjelölés kapcsán az illetékes szerv hozzájárulása a (a PUE szóhasználatában: engedélye) nem hárítja el az oltalmazhatóságot kizáró okot. A Vt. 3. §-ának (3) bekezdése e lehetőséget ugyanis csak azoknál a megjelöléseknél ismeri el, amelyeknek az érintett jelzés „csupán elemét képezi”. Meg kell jegyezni, hogy az európai uniós jogban sem a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 2008/95/EK irányelv, sem a közösségi védjegyről szóló 207/2009/EK rendelet nem tesz különbséget a szóban forgó kizáró ok alkalmazása kapcsán a PUE 6ter cikke hatálya alá tartozó jelzésből álló vagy az azt csupán egyik elemükként tartalmazó megjelölések között.

A Vt. 3. § (2) bekezdésének a) pontja nem teszi egyértelművé, hogy a benne foglalt kizáró okot mikor kell az árujegyzéktől függetlenül alkalmazni és mikor kell figyelembe venni az áruk (szolgáltatások) azonosságát vagy hasonlóságát. A PUE 6ter cikkének (2) bekezdése a hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyek és fémjelzések védettségét a specialitási elv mentén korlátozza: alkalmazásuk tilalma „csak arra az esetre vonatkozik, ha az

azokat tartalmazó védjegyekkel olyan árukat kívánnak megjelölni, amelyek az említett jegyekkel hivatalosan megjelölt árukkal azonosak vagy hozzájuk hasonlóak”. Ezzel szemben a 6ter cikk (1)(a) bekezdésében említett többi állami jelzés – azaz a címerek, a zászlók és az egyéb állami jelvények – védettsége független az érintett áruk, szolgáltatások jellegétől, a védjegybejelentés árujegyzékétől. A PUE 6ter cikkéből eredő ez a distinkció jelenleg nem jelenik meg a Vt. említett rendelkezésének szövegében.

A tervezet a Vt. 3. § (2)-(3) bekezdéseinek módosításával a hazai védjegyjog és a PUE közötti fenti három – nem jelentős, de fennálló – konfliktust oldja fel egyrészt az állami zászló kivételével a kizáró ok fennállásához szükséges közlés kötelezettsége alól, másrészt a hozzájárulás lehetővé tételével a kizárólag az adott jelzésből álló megjelölések esetében, harmadrészt pedig a hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyekre és fémjelzésekre vonatkozó, árujegyzéket érintő distinkció megtételével. A második elem kapcsán az Fmtv. párhuzamos rendelkezésének [8. § (2) bekezdés] kiigazítása is indokolt, amit a tervezet – 55. §-ában – el is végez.

A tervezetnek a Vt. 3. § (4) bekezdését érintő módosítása a védjegyek és a földrajzi árujelzők közötti kapcsolatnak a védjegyek lajstromozását érintő aspektusát teszi világosabbá, pontosabbá és átláthatóbbá azzal, hogy helyesbíti a terminológiát (a rendelkezést nem „árakra”, hanem „megjelölésekre” kell alkalmazni), valamint a feltétlen kizáró okok között megemlíti azt az esetet is, amikor a megjelölés az Európai Unió – földrajzi árujelzőkre vonatkozó – jogszabályai alapján nem lajstromozható védjegyként. Ha ugyanis egy földrajzi árujelző már uniós oltalomban részesül, a későbbi elsőbbségű ütköző védjegybejelentéseket – a közvetlenül alkalmazandó uniós szabályozás [510/2006/EK rendelet 14. cikk (1) bekezdés, 1234/2007/EK rendelet 118l. cikk (1) bekezdés, 110/2008/EK rendelet 23. cikk (1) bekezdés] alapján – minden esetben el kell utasítani (illetve lajstromozásuk esetén kérelemre törölni kell őket).

Az a védjegybejelentés tehát, amelyben a megjelölés lajstromozott földrajzi árujelzőt tartalmaz, és árujegyzéke alapján nem a meghatározott földrajzi területhez köthető termékekre használnák, elutasításra kerül. Ugyanez a helyzet azoknak a megjelöléseknek az esetében is, amelyek használata az uniós jogszabályoknak és a Vt.-nek a földrajziárujelző-oltalom tartalmára vonatkozó szabályai alapján az oltalom bitorlását valósítaná meg.

A 21. és 27. §-hoz [Vt. 30. § (2) bekezdés, 95. § (14a) bekezdés]

A tervezet a Vt. 30. § (2) bekezdését pontosítja azzal, hogy világossá teszi: a védjegyoltalom megszűnése megállapításának lehetséges korábbi időpontja nem „a megszűnésre okot adó körülmény bekövetkezésének” időpontja abban az értelemben, hogy a megtevesztővé válás (pontosan megállapíthatatlan) dátuma vagy a használat elmulasztása öt évig tartó periódusának vége szolgál referencia-időpontként, hanem a megszűnés megállapítása iránti eljárás megindítására okot adó körülmény bekövetkezésének időpontja. Ebből következően (és a tervezet által előírányzott módosítás révén minden kétséget kizáróan) egy megtevesztővé vált, megkülönböztető képességét veszített vagy nem használt védjegy esetében az oltalom megszűnését arra a korábbi időpontra lehet – a felek egyikének kérelmére

– megállapítani, amikortól a kérelmezőnek valós érdeke fűződik ahhoz, hogy az oltalom fennállása ne legyen megállapítható. Ez jellemzően a védjegyjogosult által indított bitorlási per megindításának (vagy a keresetlevélben megjelölt bitorlási cselekmény kezdetének) időpontja.

A Vt. 30. § (2) bekezdésének hatályos szövegét a Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról szóló 2010. évi XLII. törvénnyel összefüggésben szükséges törvénymódosításokról és egyes iparjogvédelmi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi CXLVIII. törvény 110. §-a állapította meg, és az ehhez fűzött indoklás is azt támasztja alá, hogy a jelen tervezet által kiigazított szöveg felel meg inkább a rendelkezés céljának, amikor így fogalmaz: „[...] előfordulhat, hogy ugyan nem beszélhetünk «későbbi ütköző védjegybejelentésről» (akár mert időközben lajstromozták a megjelölést, akár mert a bejelentést visszavonták vagy elutasították), mégis lényeges, hogy az oltalom megszűnése ne a kérelem benyújtásának időpontjához igazodjon. Ilyen eset lehet például, amikor egy védjegy oltalmának az állítólagos bitorló cselekmény időpontjában való fennállásától függ a jogsértés megállapítása”.

Ennek a szabálynak az alkalmazásához azonban természetesen az is szükséges, hogy a megszűnés megállapításának feltételei mind a fentiek szerint megjelölt korábbi időpontban, mind pedig a megszűnés megállapítása iránti eljárás megindításának időpontjában fennálljanak.

Előfordulhat olyan eset is, amikor egy adott időpontban már nem állnak ugyan fenn a megszűnés megállapításának feltételei, volt azonban egy olyan időszak, amikor sikerrel lehetett volna ilyen eljárást indítani. A legjellemzőbb ilyen eset az, ha a védjegyet több mint öt éven át nem használták, majd újra használni kezdik vagy ekkor kezdik meg a használatát. Ilyenkor a használat hiánya miatti megszűnés nem állapítható meg [ld. a Vt. 34. § (2) bekezdését, figyelemmel a második mondatban foglalt kitélre is]. Biztosítani indokolt ugyanakkor, hogy a védjegy „inaktív” időszakára nézve (azaz amikor a megszűnés megállapításának feltételei fennálltak, tehát használat hiánya esetén az öt éves időszak leteltét követően) a jogosult – még ha az oltalom nem is szűnik meg – ne tudjon feltétlenül elzárni másokat a védjeggyel ütköző megjelölés használatától. A tervezet erre tekintettel egészíti ki a Vt. 95. §-át egy olyan (14a) bekezdéssel, amely védjegybitorlási perekben az alperes számára anyagi jogi kifogás érvényesítését teszi lehetővé, amelynek folytán – ha az megalapozott – a szóban forgó időszakra a bitorlás miatt támasztott igények érvényesíthetatlenné válnak.

A 22. és 32. §-hoz [Vt. 40., 61/B., 72., 75. §]

A Vt. 40. §-ának az új (3a) bekezdéssel való kiegészítése a kontradiktórius, több fél részvételével zajló eljárásokban felmerülő (kizárólag a papír alapon zajló kapcsolattartás körében jelentkező) gyakorlati probléma kezelését szolgálja, ami akként írható le, hogy csupán az eljárást kezdeményező félnek kell annyi példányban benyújtania a kérelmét, hogy az ellenérdekű félnek is jusson belőle, ez utóbbit ellenben ez a kötelezettség nem terheli. Ebből a diszkrepanciából következően a sok esetben rendkívül terjedelmes kérelmezetti beadványokat (és mellékleteiket) az eljáró hatóságnak kell lemásolnia, és az egyenlő elbánás

elve is csorbát szenved. A tervezet által előírányzott módosítás az általános eljárási szabályok között helyezi el az ügyfelek által benyújtott beadványok előírt példányszámára vonatkozó – a polgári eljárásjogi kódexhez hasonló – horizontális szabályokat, egyúttal hatályon kívül helyezve az egyes eljárások szabályai között szereplő azonos tárgykörű, de egyoldalú rendelkezéseket.

A 23. §-hoz [Vt. 46. §]

A védjegybejelentés iratainak nyilvánosságára vonatkozó rendelkezéseket – ideértve az iratbetekintésből kizárt, illetve a csak kérelemre megtekinthető iratokra vonatkozó szabályokat is – a tervezet az Szt. párhuzamos rendelkezéseihez igazítja, a két oltalmi forma különbségeiből (közzététel és feltaláló hiánya védjegyügyekben) fakadó értelemszerű eltérésekkel.

A 24. §-hoz [Vt. 46/A. §]

A Vt. 46/A. § (3)-(5) bekezdése felsorolja azokat a döntéstípusokat, amelyeket csak megváltoztatási kérelem alapján lehet módosítani vagy visszavonni (és ezek közül is nevesíti azokat, amikkel kapcsolatban csak jogszabálysértés miatt van helye ezeknek). A fenti körön kívül eső döntések esetében a megváltoztatási kérelem hiányában – hivatalból – történő visszavonásra vagy módosításra a Ket. 114. §-ának szabályai alkalmazandók.

Nem szerepel azonban a Vt.-ben olyan rendelkezés, amely a jogorvoslati kérelemmel megtámadott döntések esetében ellenérdekű fél hiányában, jogszabálysértés nélkül is lehetővé tenné az SZTNH számára a kérdéses döntés visszavonását vagy módosítását. A Ket. 103. §-a – tekintettel a fellebbezésnek a Vt. 46/A. § (1) bekezdése által kizárt mivoltára – közvetlenül nem alkalmazható, az abban foglaltakkal analóg rendelkezések megalkotása viszont – figyelemmel az iparjogvédelmi ügyek sajátos jogorvoslati rendjéből fakadó eltérésekre – indokolt. Ezt az adaptációt végzi el a tervezet a Vt. 46/A. §-ának kiegészítésével.

A 25. §-hoz [Vt. 46/D. § (2) bekezdés]

A tervezet – 2014. január 1-i hatálybalépéssel, nemzetközi védjegyügyekben – tovább tágítja az elektronikusan benyújtható beadványok körét. Az új szabály alapján az 1891. évi április hó 14-én kelt, a védjegyek nemzetközi lajstromozásáról szóló Madridi Megállapodás, valamint a Megállapodáshoz kapcsolódó, 1989. évi június hó 27-én kelt Jegyzőkönyv alapján tett védjegybejelentés, az ilyen bejelentések továbbítására irányuló kérelem, valamint a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalommal kapcsolatos kérelmek továbbítására irányuló kérelem az SZTNH-hoz elektronikus úton is benyújtható – az erre rendszeresített elektronikus űrlap használatával.

A 26. §-hoz [Vt. 64/A. § (6) bekezdés]

A tervezet a védjegy lajstromozására irányuló gyorsított és különleges gyorsított eljárás kapcsán összeköti a gyorsított eljárás iránti kérelemért fizetendő díj és a bejelentési díj

megfizetésének határidejét. Az új szabály értelmében a bejelentési díjat is a gyorsított eljárás iránti kérelem benyújtásától számított egy hónapon belül kell kiegyenlíteni – ezzel egyfelől ösztönözve a bejelentőt az eljárás további gyorsítására, másfelől elkerülve azt a gyakorlatban többször előforduló anomáliát, hogy a bejelentő csupán a gyorsítás iránti kérelem díját fizeti meg (az előbb lejáró határidő miatt), a bejelentését pedig már nem.

A 28-29. és 31-32. §-hoz [Vt. 96-97. §]

A tervezet az együttes védjegyek szabályozása kapcsán egyfelől a nemzeti oltalom kapcsán is bevezeti a közösségi védjegről szóló 207/2009/EK rendelet 68. cikk (2) bekezdésében foglalt speciális kizáró okot, azaz egy megjelölés együttes védjegyként akkor sem részesülhet védjegyoltalomban, ha jellegét vagy jelentőségét illetően alkalmas a fogyasztók megtévesztésére, különösen, ha a fogyasztók másnak tekinthetnék, mint együttes védjegynek. Az új kizáró ok megakadályozza, hogy olyan megjelölések élvezzenek együttes védjegyként oltalmat, amelyek a fogyasztók számára félrevezető információt közvetítenek vagy sugallnak, különös tekintettel arra az esetre, amikor a megjelölés természete éppen az együttes jelleget kendőzi el.

Hatályon kívül kerül ugyanakkor a Vt. 96. § (5) bekezdésében foglalt korlátozás, amely szerint a védjegyjogosult egyesület az együttes védjegyet maga nem használhatja. Míg a tanúsító védjegyek esetében garanciális jelentősége van egy ilyen jellegű korlátozásnak, az együttes védjegy esetében nem indokolt, hogy az egyesület tagjai által használt védjegyet az egyesület maga – különösen promóciós célokra – ne használhassa. A tervezet a Vt. 96. § (4) és (6) bekezdését is kiigazítja annak érdekében, hogy az együttes védjegynek a jogosulti egyesület általi használatát lehetővé tegye.

A Vt. 97. §-ának kiegészítését az együttes védjegyekhez tartozó szabályzat módosításaira vonatkozó, a lajstromvezetést érintő szabályok megalkotásának szükségessége indokolja. Az új (5) bekezdés egyértelművé teszi, hogy a szabályzatban foglalt adatok változása esetén – amely a leggyakrabban előforduló esetben a Vt. 97. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt, azaz az egyesületi tagságra vonatkozó adatokban bekövetkezett módosulásokat jelenti – a jogosulti szervezetnek a módosított szabályzatot be kell nyújtania az SZTNH-hoz; a módosításnak a lajstromba való bejegyzése pedig konstitutív hatályú. A módosítás bejegyzését meg kell tagadni, ha annak folytán a szabályzat már nem felelne meg a vele szemben támasztott törvényi feltételeknek, vagy ha annak következtében az együttes védjegy ilyen minősége kerülne veszélybe, valamint ha annak eredményeképpen valamely speciális, az együttes védjegyekre vonatkozó kizáró ok merülne fel a megjelölés oltalomképessége kapcsán.

A 32. §-hoz [Vt. 15. § (2) bekezdés]

A védjegyoltalomnak a Vt. 15. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt korlátjára (saját név vagy cím használatára való jogosultság a védjegyjogosult engedélye nélkül is) vonatkozó kitétel, amely szerint erre csak természetes személy hivatkozhat, az Európai Unió Tanácsa és

az Európai Közösségek Bizottsága közös nyilatkozatán alapszik, amely a 89/104/EGK irányelv (ennek kodifikált változata a 2008/95/EK irányelv) elfogadásakor felvett jegyzőkönyvben került rögzítésre.

A C-245/02. sz. Anheuser-Busch előzetes döntéshozatali ügyben hozott ítéletében azonban az Európai Bíróság egyfelől kimondta, hogy a közös nyilatkozat jogi kötőerővel nem rendelkezik, másfelől pedig rámutatott, hogy a közös nyilatkozattal ellentétben a védjegyoltalom említett korlátjára nem csupán természetes személyek hivatkozhatnak, hanem az érvényesül a kereskedelmi nevek vonatkozásában is. Az ilyen névhasználat határait az üzleti tisztesség követelményei jelölik ki. Az ítélet 76-84. pontjai így szólnak:

„76 Jelen ügyben különös figyelmet kell fordítani a TRIPs Megállapodás 17. cikkének lehetséges hatására, amely lehetővé teszi a WTO tagjai számára, hogy a védjegy által nyújtott jogok alóli korlátozott kivételekről rendelkezzenek – mint például a leíró jellegű kifejezések méltányos használata –, feltéve, hogy az ilyen kivételek figyelembe veszik a védjegyjogosult és harmadik felek jogos érdekeit. E kivétel vonatkozhat a megjelölés harmadik személy általi jóhiszemű használatára, különösen amennyiben e megjelölés a harmadik személy nevét vagy címét jelöli.

77 A Közösség esetében ilyen kivételről rendelkezik a 89/104 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének a) pontja, amely lényegében lehetővé teszi harmadik felek számára a saját nevük vagy címük jelölésére szolgáló megjelölések használatát, amennyiben ez a használat összhangban van az üzleti tisztesség követelményeivel.

78 Az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága közös nyilatkozatot tettek – ez a Tanácsnak a 89/104 irányelv elfogadásakor felvett jegyzőkönyvében került rögzítésre –, amely szerint e rendelkezés csak a természetes személyek nevére vonatkozik.

79 Ugyanakkor az ilyen nyilatkozatba foglalt értelmezés nem alkalmazható, amikor annak tartalma nem kerül kifejezésre a kérdéses rendelkezés szövegében, és ennek megfelelően nem bír jogi relevanciával. A Tanács és a Bizottság ráadásul nyilatkozatuk preambulumban maguk is kifejezetten elismerték ezt a korlátozást, amely szerint «a Tanács és a Bizottság nyilatkozatai – amelyek szövege alább olvasható – nem képezik részét a jogszabályszövegnek, és nem gátolják meg, hogy az Európai Közösségek Bírósága az utóbbit értelmezze» (lásd a Heidelberg Baugesellschaft ügyben hozott ítélet [hivatkozás fent] 17. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

80 A jelen ítélet 78. pontjában említett nyilatkozatból következő, a „név” fogalmára vonatkozó jelentős megszorítás nem kerül kifejezésre a 89/104 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének a) pontja szövegében. Ennélfogva e nyilatkozat nem bír jogi relevanciával.

81 A harmadik személy elvileg hivatkozhat a 89/104 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott kivételre annak érdekében, hogy saját kereskedelmi neve jelölésére használhassa a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést, jöllehet az említett irányelv 5. cikke (1) bekezdésének alkalmazási körébe tartozó használatról van szó, amelyet az e rendelkezés által számára biztosított kizárólagos jogok értelmében a védjegyjogosult elvileg megtilthatna.

82 *E használatnak továbbá összhangban kell lennie a gazdasági tevékenység körében megkövetelt üzleti tisztességgel, amely a 89/104 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése által meghatározott egyetlen mérlegelési kritérium. A „üzleti tisztesség” feltétele lényegében a védjegyjogosult jogos érdekeinek figyelembevételével történő jóhiszemű eljárás kötelezettségét fejezi ki (lásd a Bíróság C-100/02. sz., Gerolsteiner Brunnen ügyben 2004. január 7-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-0000. o.] 24. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Tehát lényegében a TRIPs Megállapodás 17. cikkében meghatározott feltétellel azonos feltételtől van szó.*

83 *E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az üzleti tisztesség feltétele fennállásának mérlegelésekor figyelembe kell venni egyrészt, hogy a harmadik személy kereskedelmi nevének használatából a célközönség – vagy legalábbis annak jelentős része – milyen mértékben következtethet a harmadik személy áruira és a védjegyjogosult vagy a védjegy használatára jogosult közötti kapcsolat fennállására, másrészt hogy a harmadik személy milyen mértékben lehetett ennek tudatában. E mérlegelés során továbbá figyelembe kell venni, hogy abban a tagállamban, ahol a védjegyet bejegyezték, és ahol az oltalmat igényelték, a védjegy rendelkezik-e valamilyen hírnévvel, amelyet a harmadik személy áruira forgalmazásakor kihasználhat.*

84 *A nemzeti bíróság feladata az összes releváns körülmény átfogó mérlegelése – az üvegek címkézését is beleértve – annak megítélése érdekében, hogy a kereskedelmi nevet viselő ital gyártója tekinthető-e úgy, mint aki a védjegyjogosulttal szemben tisztességtelen versenyt folytat (ebben az értelemben lásd a Gerolsteiner Brunnen ügyben hozott ítélet [hivatkozás fent] 25. és 26. pontját)."*

Az Európai Bíróság előzetes döntésének ismertetett megállapításai értelmében tehát a Vt. 15. § (2) bekezdésének hatályon kívül helyezése indokolt, amelyet a tervezet a Vt. egyes rendelkezéseit hatályon kívül helyező szakaszában irányoz elő.

4. Az Szjt. módosításai

A 33. §-hoz [Szjt. 1. § (2) bekezdés]

Az Szjt. 1. § (2) bekezdése példálózva sorolja fel a szerzői jogi védelem alá tartozó alkotásokat. E felsorolás *n*) pontjában a jelmez- és díszlettervek szerepelnek, a tervezés tárgyi megvalósulási formái nem, ami a joggyakorlat számára értelmezési nehézséget jelent. A felsorolás példálózó jellegéből ugyanis egyrészt az következik, hogy függetlenül attól, hogy nincsenek kifejezetten nevesítve a felsorolásban, a védelem az Szjt. 1. § (3) bekezdése szerint a szerző szellemi tevékenységéből fakadó egyéni, eredeti jellege alapján illeti meg az alkotásokat. Másrészt a felsorolás *h*), *k*) és *m*) pontjainak megszüvegezéséből – „(...) alkotás és annak terve” – levonható az a következtetés is, hogy ahol a törvény nem említi magát az alkotást, ott nem értelmezhető kiterjesztően a felsorolás.

A bírói gyakorlattal összhangban a tervezet a szerzői jogi védelem jelmezekre és díszletekre – és nemcsak azok terveire – való kiterjesztésére tesz javaslatot, tekintettel arra, hogy a jelmezek és a díszletek használati célú műtárgyak, jellegüket tekintve a

képzőművészeti illetve az iparművészeti alkotásokhoz állnak közel, ezért indokolt védelmük azonos szintjének biztosítása a jogszabályi felsorolás pontosítása által.

A 34. §-hoz [Szt. 6. §]

A közös művek és az együttesen létrehozott művek eltérő fogalmi kategóriáinak megfelelő szerkezeti elkülönítése miatt szükséges az alcím elhelyezése. Az elkülönítés legfőbb indoka annak egyértelműsítése, hogy az Szt. 31. § (2) bekezdésében foglalt sajátos védelmi idő-számítás, amely szerint a védelmi időt az utoljára elhunyt szerzőtárs halálát követő év első napjától kell számítani, kizárólag az Szt. 5. §-ában szabályozott közös művekre alkalmazandó, és a 6. § szerinti együttesen létrehozott művekre nem.

A 35. §-hoz [Szt. 20. § (2) bekezdés]

Az Szt. 20. §-a a szerzőknek és a szomszédos jogi jogosultaknak a magáncélú másolásra tekintettel járó megfelelő díjazásáról rendelkezik. A tervezet az Szt. 20. § (2) bekezdését egészíti ki oly módon, hogy a díjmegállapítás feltételeként előírja, hogy azt a magáncélú többszörözés mértékét reprezentatív módon megjelenítő kutatás támassza alá.

A rendelkezés támpontot ad mind a jogdíj fizetésére kötelezettek, mind a jogosultak számára a magáncélú felhasználások mértékéről, és az ebből származó hátrányoknak az – üreshordozói díj egészéhez viszonyított – arányáról. A rendelkezés ezzel az átláthatóságot és az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatának való megfelelést is szolgálja. Az Európai Unió Bírósága által a C-467/08. számú ügyben (*Padawan SL vs. Sociedad General de Autores y Editores de Espana*) 2010. október 21-én meghozott ítélet rendelkező részének 3. pontja értelmében a 2001/29/EK irányelv 5. cikke (2) bekezdésének magáncélú másolásra vonatkozó b) pontját úgy kell értelmezni, hogy szükség van a méltányos díjazás finanszírozására szolgáló díj digitális többszörözésre alkalmas berendezések, készülékek és adathordozók tekintetében történő alkalmazása és ez utóbbiak vélelmezett magáncélú többszörözésre szolgáló használata közötti kapcsolat fennállására. Ennek a kapcsolatnak a létét hivatott alátámasztani a 20. § (2) bekezdésének módosításával bevezetésre kerülő kötelezően elvégzendő kutatás. A törvényi előírásnál fogva a kutatás módszertana és eredményei nyilvánosak a felhasználók számára is, és a kutatás eredményeinek vizsgálata is a díjszabás jóváhagyási eljárás részét képezi.

A 36. §-hoz [Szt. 31. § (2) bekezdés]

A módosítás a 2011/77/EU irányelv átültetésével összefüggésben végzi el az Szt. technikai jellegű kiigazítását. Az irányelv [1. cikk 1. pont] oly módon egységesíti a – magyar szabályozásban közös műveknek minősülő – több szerzős szöveges zeneművek védelmi idejének számítását az Európai Unióban, hogy a számítás kezdő időpontjaként az utoljára elhunyt szerzőtárs halálát követő év első napját határozza meg.

Az Szt. az irányelvben foglalt rendelkezésnek változtatások nélkül is megfelel, indokolt azonban egyértelműsíteni, hogy az Szt. 5. § (2) bekezdése alá tartozó esetekben is –

ahol az Szjt. nem használja a szerzőtársak meghatározást – az Szjt. 31. § (2) bekezdése szerint kell számítani a védelmi időt, azaz az Szjt. 5. § (1) és (2) bekezdése alá eső esetekben egyaránt az utoljára elhunyt szerző halálát követő hetven évig tart a védelmi idő. A tervezet ennek érdekében az Szjt. védelmiidő-számítással kapcsolatos 31. § (2) bekezdésében a „szerzőtársak” kifejezést a „közös művek” kifejezéssel váltja fel.

Ezzel függ össze a tervezet 34. §-ában található technikai kiigazítás, mely a közös művek és az együttesen létrehozott művek eltérő fogalmi kategóriáinak megfelelő szerkezeti elkülönítés megteremtése érdekében az Szjt. 6. §-a elé az „Együttesen létrehozott művek” alcímet helyezi el.

A 37. §-hoz [Szjt. 55. §]

A módosítást a 2011/77/EU irányelv 1. cikk 2. c) pontjában foglalt rendelkezések átültetése indokolja. A módosítás az Szjt. 55. §-ának (1) bekezdésében a felhasználási szerződésekre vonatkozó általános rendelkezések hatálya alá vonja az előadóművészi vagyoni jogok átruházására vonatkozó rendelkezéseket is azzal a kiegészítéssel, hogy az 55.§ (2) és (3) bekezdéseiben foglaltak ezekhez az általános szabályokhoz képest speciálisak.

A módosítás a 2011/77/EU irányelvvel összhangban, annak érdekében vezet be egy speciális felmondási jogot, hogy azok az előadóművészek, akik kizárólagos jogaikat a hangfelvétel-előállítókra ruházták át, ténylegesen részesüljenek a védelmi idő meghosszabbításának előnyeiből.

A tervezet szerint az Szjt. 55. § (3) bekezdésébe kerülnek a speciális felmondási jog gyakorlásának feltételei és az e jog feltétlen érvényesülését szolgáló az a kitétel, hogy az előadóművész erről a jogáról érvényesen nem mondhat le.

A felmondási jog gyakorlása kapcsán irányadó az Szjt. 73. § (2) bekezdése, mely alapján az együttes tagjai jogaikat képviselőjük útján gyakorolhatják.

A 38. §-hoz [Szjt. 57/B. § (1) bekezdés]

A rendelkezés az árva művek egyes felhasználásainak engedélyezésére irányuló eljárásban meghozott döntésekkel szembeni jogorvoslati lehetőséget az Szjt.-ben szabályozott más hatósági eljárások döntéseinek felülvizsgálatára vonatkozó szabályozással összhangban, azzal egyező körben kívánja biztosítani, azzal, hogy csak az SZTNH határozatai és a Ket. szerint önálló fellebbezéssel megtámadható végzései esetén van helye bírósági felülvizsgálatnak.

A 39. §-hoz [Szjt. 57/C. § (4)-(17) bekezdés]

Az SZTNH szerzői jogi hatósági ügyekben hozott döntései elleni bírósági felülvizsgálati eljárás speciális szabályainak rögzítését irányozza elő a tervezet, az

iparjogvédelmi hatósági eljárásokban hozott döntések bírósági felülvizsgálatára vonatkozó eljárási szabályok alapul vételével.

A 40. §-hoz [Szjt. 74/A. §]

Az Szjt. új 74/A. §-sal való kiegészítését a 2011/77/EU irányelv 1. cikk 2. c) pontjában foglalt rendelkezések átültetése indokolja.

A szabályozás célja, hogy a felek közötti szerződéses viszonyt a meghosszabbított védelmi idő ötven és hetven év közötti időtartamára nézve törvényi előírással rendezze annak függvényében, hogy az előadás rögzítéséhez való jogot az előadóművész ismétlődő vagy egyszeri díjazás fejében ruházta át korábban a hangfelvétel-előállítóra.

Az Szjt. 74/A. § (1) bekezdésében elhelyezett kógens rendelkezések egyszeri díjazás ellenében átruházott jogok esetében a hangfelvételekre vonatkozó védelmi idő első napjától számított ötvenedik évet követően az előadóművész javára a hangfelvétel-előállító által fizetett rendszeres díjazást vezetnek be.

A díjazás kiszámítása szempontjából a teljes bevételt kell alapul venni a költségek (adók, járulékok) levonása nélkül. A hangfelvételek bérbeadásából keletkező bevételt, a sugárzás és a nyilvánossághoz közvetítés, valamint a magáncélú másolásért kapott díjazást azonban nem kell figyelembe venni. A hangfelvételek bérletéért ugyanis az előadóművészek számára biztosított a méltányos díjazáshoz való elidegeníthetetlen jog, illetve a szerződéses gyakorlatban az előadóművészek általában nem ruházzák át a hangfelvétel-előállítókra sem a sugárzás és a nyilvánossághoz történő közvetítés egyszeri méltányos díjazására való jogukat, sem a magáncélú többszörözésért biztosított méltányos díjazásra való jogukat. A bevezetett díjigény érvényesítését a tervezet a kötelező közös jogkezelés körébe utalja.

Abban az esetben, ha az előadás rögzítéséhez való jogot az előadóművész ismétlődő díjazás fejében ruházza át a hangfelvétel-előállítóra, annak érdekében, hogy az előadóművészek teljes mértékben kiaknázhassák a meghosszabbított védelmi időt, számukra a meghosszabbított idő alatt a hangfelvétel-előállítóknak olyan mértékű díjazást kell fizetniük, amelyet nem terhel előlegfizetés vagy szerződésben meghatározott levonás.

Az Szjt.-nek a tervezettel bevezetendő 74/A. §-a vonatkozik mind az előirányzott 2013. november 1-jei hatályba lépést megelőzően megkötött szerződésekre, mind az azt követően létrejött megállapodásokra. A 2013. november 1. előtt született szerződéseknek az érvényességi idejére a tervezet 51. §-a tartalmaz további rendelkezéseket.

A 41. §-hoz [Szjt. 78/A. §]

Az Szjt. új 78/A. §-sal való kiegészítésére a 2011/77/EU irányelv 1. cikk 2. pont c) bekezdésében foglalt rendelkezés átültetése érdekében van szükség.

Az új rendelkezés bevezetése az Szjt. 55. § (2) és (3) bekezdéseiben foglalt speciális felmondási jog gyakorlásával függ össze. Az előadás rögzítésével kapcsolatos jogoknak a szerződés felmondásával vissza kell szállniuk az előadóművészre, a hangfelvétel-előállító hangfelvétellel kapcsolatos jogainak pedig egyidejűleg meg kell szűnniük egy olyan helyzet elkerülése érdekében, ahol e jogok egyidejűleg állnának fenn az előadóművész és a hangfelvétel-előállító javára.

A 42. §-hoz [Szjt. 84. §]

A védelmi időre vonatkozó szabályok módosítását a 2011/77/EU irányelv 1. cikk 2. pontja írja elő. A módosítások bevezetésének előirányzott időpontja 2013. november 1.

A hangfelvételek és a nem rögzített előadások mellett az irányelv bevezeti a nem hangfelvételben rögzített előadások kategóriáját, ötven évben meghatározva a védelmi idejüket, amely a forgalomba hozatalukat, vagy ennek hiányában a rögzítésüket követő év első napjától kezdődik.

A nem rögzített előadások tekintetében a szabály változatlan marad, csak a felsorolásban való elhelyezése változik meg. Az (1) bekezdés felsorolása a védelemben részesülő teljesítményekről ugyanis egyrészt kiegészül az irányelvvel bevezetett új – nem hangfelvételben rögzített előadás – kategóriával, másrészt szétválik a korábban egységesen kezelt hangfelvétel és a hangfelvételben rögzített előadás kategóriája, tekintettel a hangfelvétel-előállítókra és az előadóművészekre vonatkozó eltérő szabályokra.

A hangfelvételben rögzített előadások védelmi ideje az irányelv átültetésével bevezetésre kerülő új szabályok szerint hetven évre emelkedik. Ennek kezdő időpontja a hangfelvétel forgalomba hozatala vagy nyilvánossághoz közvetítése közül az, amelyikre előbb kerül sor.

A hangfelvételeknél főszabályként megmarad az ötven éves védelmi idő, ami abban az esetben hosszabbodik meg hetven évre, ha a hangfelvételt ezen időszakon belül forgalomba hozzák, vagy – ennek hiányában – nyilvánossághoz közvetítik.

Az Szjt. megfogalmazása az irányelvvel ellentétben nem a szomszédos jogi jogosultak személyéből, hanem a védelemben részesített teljesítményekből indul ki. A tervezet megtartja az Szjt. jelenlegi szabályozási technikáját azzal, hogy a korábbi rendelkezés pontosításaként, a bekezdés első mondatában a „jogok” kifejezést „teljesítmények” kifejezéssel váltja fel.

Az előadóművészek jogainak védelmi idejét a nem rögzített előadásokra, a nem hangfelvételben rögzített előadásokra és a hangfelvételben rögzített előadásokra vonatkozó pontok szabályozzák [84. § (1) bekezdés *a*)-*c*) pont], a hangfelvételre vonatkozó pont [84. § (1) bekezdés *d*) pont] pedig kizárólag a hangfelvétel-előállítók védelmi idejéről rendelkezik.

Az Szt. 84. §-ának módosított (2) bekezdése azt az esetet szabályozza, amikor a védelemben részesülő teljesítmény nyilvánossághoz való közvetítésére is sor kerül. A változás a korábbi szabályokhoz képest abban áll, hogy egy bekezdésben kerül meghatározásra az összes (1) bekezdésben felsorolt teljesítmény tekintetében a védelmiidő-számítás azon esetköre, amikor a nyilvánossághoz közvetítés határozza meg a védelmi idő számításának kezdő időpontját.

Az előadóművészek és filmelőállítók tekintetében – a korábbi filmelőállítókra vonatkozó (3) bekezdés fordulataival élve – abban az esetben számítódik a nyilvánossághoz közvetítést alapul véve a védelmi idő, ha ez megelőzi a forgalomba hozatalt és erre az előállításuktól számított meghatározott időtartamokon belül kerül sor. Ez az időtartam az előadóművészekre vonatkozóan hetven, a filmelőállítók esetében ötven év. A hangfelvétel-előállítók tekintetében a védelmi idő kezdete csak akkor kötődhet az első ízben a nyilvánossághoz történő közvetítéshez, ha a hangfelvételt nem hozzák forgalomba, viszont az elkészítését követő év első napjától számított ötven éven belül nyilvánossághoz közvetítik.

A 43. §-hoz [Szt. 89. § (3) bekezdés]

A jogosultak és a felhasználók tájékoztatását és a közös jogkezelő szervezetek működésének átláthatóságát javítja az Szt. 89. § (3) bekezdésének kiegészítése, amely bővíti a közös jogkezelő szervezet közzétételi kötelezettségének tárgyi körét. A *h)* pontban foglalt adatok közzétételével nő a jogosultak ellenőrzési lehetősége a nem azonosított vagy részben azonosított, valamint a részben és teljes műdokumentációs hiánnyal kezelt művek és műrészek tekintetében, amelyek együtt lehetővé teszik, hogy a jogosultak a jelenlegihez képest nagyobb arányban azonosítsák be műveiket, műrészeiket, és azok után is jogdíjfizetésben részesüljenek. Az *i)* pontban foglalt kötelezettség előírásával az egyes jogosulti csoportokat megillető jogdíjhányadokról szóló megállapodások tartalma válik elérhetővé.

A 44. §-hoz [Szt. 89. § (11a) bekezdés]

Az Szt. 89. § (11) bekezdésében foglalt, a közös jogkezelő szervezetek támogatási politikájának és bevételeiknek a jogosultak érdekében történő felhasználására vonatkozó döntésének jóváhagyására irányuló eljárás jellegénél fogva az Szt. 92/H. §-ában szabályozott díjszabás-jóváhagyási eljárásra hasonlít, ezért a díjszabás-jóváhagyáshoz hasonlóan indokolt az eljárás kivétele a Ket. hatálya alól.

A 45. §-hoz [Szt. 90. § (5) bekezdés]

Összhangban a közös jogkezelő szervezetek által honlapjukon közzéteendő adatkör bővítésével, indokolt, hogy az Szt. 89. § (3) bekezdésének új *i)* pontjában felsorolt megállapodásokhoz az SZTNH is hozzáférést biztosítson a közös jogkezelő szervezetekről vezetett nyilvántartásban. A módosítás a jogosultak és felhasználók jobb tájékoztatását szolgálja.

A 46. §-hoz [Szjt. 92/D. § (5)-(6)bekezdés]

Az Szjt. 92/D. § (5) és (6) bekezdéseit érintő módosítás révén a közös jogkezelő szervezetek nyilvántartásával kapcsolatos eljárásokban meghozott döntések elleni bírósági felülvizsgálati eljárásban az árva művek egyes felhasználásainak engedélyezésével kapcsolatos döntések bírósági felülvizsgálatának részletszabályait kell megfelelően alkalmazni. Az SZTNH által ellátott szerzői jogi hatósági eljárásokban a módosítás révén egységessé válik a jogorvoslati rend.

A 47. §-hoz [Szjt. 92/H. § (9a) bekezdés]

Az újonnan nyilvántartásba vett közös jogkezelő szervezet díjszabásának első alkalommal történő jóváhagyása esetén célszerű és indokolt, hogy a véleményezési eljárásban azon felhasználók, illetve felhasználói érdek-képviselői szervezetek vehessenek részt, amelyek az azonos felhasználási módok tekintetében eljáró, korábban bejegyzett közös jogkezelő szervezet díjszabása alapján jelentős felhasználónak, illetve felhasználói érdek-képviselői szervezetnek minősültek.

A 48. §-hoz [Szjt. 92/J. § (1) bekezdés]

A díjszabás-jóváhagyási eljárásban meghozott miniszteri határozatok bírósági felülvizsgálatának soron kívüli lefolytatását irányozza elő a tervezet. Ezt a díjszabások által érintett, jogdíjfizetésre kötelezett felhasználók, valamint a jogdíjbevételek jogosultjainak tömeges számából fakadó társadalmi és gazdasági érdek támasztja alá.

A 49. §-hoz [Szjt. 92/K. § (4) bekezdés]

A közös jogkezelő szervezetek felügyeletének fontos, 2012. január 1-jétől alkalmazható eszköze az, hogy az SZTNH képviselője részt vehet a közös jogkezelő szervezet legfőbb szervi ülésén, a felügyelet ellátásával összefüggő napirendi pontok megvitatása kapcsán. A felügyelet ellátásának eddigi tapasztalatai alapján szükséges az a kiegészítő előírás, hogy ilyen esetben ne csupán a meghívót küldjék meg az SZTNH részére, hanem a felügyelet ellátásával kapcsolatos napirendi pontokhoz kapcsolódó iratokat is.

Az 50. §-hoz [Szjt. 92/P. § (3) bekezdés]

A módosítás egységesíti az SZTNH által ellátott szerzői jogi hatósági eljárásokban a jogorvoslati rendet azáltal, hogy a közös jogkezelő szervezetek felügyeletével és nyilvántartásával kapcsolatos eljárásokban is az árva művek egyes felhasználásainak engedélyezésére irányuló eljárásokban irányadó, a döntések bírósági felülvizsgálatára alkalmazandó részletszabályokat rendeli alkalmazni.

Az 51. §-hoz [Szjt. 111/D. §]

A 2011/77/EU irányelv 1. cikkének 3. és 4. pontja rendelkezik a rögzített előadásokra és hangfelvételekre vonatkozó – ezen irányelv révén megváltozott – védelmiidő-számítási

szabályok időbeli hatályáról és az alkalmazásukra vonatkozó átmeneti szabályokról. A 111/D. § (1) bekezdésében az irányelvvel összhangban a tervezett módosítás kimondja, hogy a meghosszabbított védelmi időre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni valamennyi, a módosítás hatálybalépésének időpontjában – 2013. november 1-jén – még védelem alatt álló rögzített előadás [84. § (1) bekezdés *b)-c)* pontja] és hangfelvétel [84. § (1) bekezdés *d)* pontja] vonatkozásában.

A 111/D. § (2) bekezdése egyértelművé teszi, hogy főszabály szerint a 2013. november 1-jét megelőzően kötött, jogátruházásról szóló szerződések meghosszabbodnak a védelmi idő felemelt időtartamára.

A 111/D. § (3) bekezdése rendelkezik az irányelv 1. cikkének 4. pontja által tagállami rendelkezési hatáskörbe utalt szabályozási lehetőségről. Eszerint a védelmi idő kezdetétől számított ötven év elteltével az előadóművész javára abban az esetben is módosítani lehet az ismétlődő díjfizetésre vonatkozó 2013. november 1. előtt kötött szerződéseket, ha ezt a lehetőséget a felek eredetileg kizárták. Ha sikertelen lenne ezen feltételek felek általi újratárgyalása, az irányelv bevezető rendelkezéseiben írtak szerint, a tagállamoknak eljárásokat kell biztosítaniuk a megállapodás elérése érdekében. Az Szjt.-ben erre vonatkozó kifejezett rendelkezés elhelyezése nem indokolt, mivel a 102. § (1) bekezdése már eleve lehetőséget ad az ilyen típusú jogvita egyeztető testület előtti rendezésére.

Az 52. §-hoz [Szjt. 113. § a) és h) pontja]

A tervezet 52. §-a a jogharmonizációval összefüggő hivatkozási kötelezettséget teljesíti a 2011/77/EU irányelv átültetésével összefüggésben, valamint a 2009/24/EK irányelv Szjt.-ben foglalt megnevezésének pontosítását végzi el.

Az 53. §-hoz

A rendelkezés kizárólag technikai-kodifikációs természetű korrekciókat végez el az SZTNH-nak és a Nemzeti Kulturális Alapnak az Szjt.-ben való megnevezése, valamint egyes rendelkezések számozása kapcsán.

Az 54. §-hoz

A rendelkezés arra tekintettel helyezi hatályon kívül a miniszterekre való hivatkozást, hogy a tárcavezetőkkel való kapcsolattartás nem a Kormány által biztosított azonosítási rendszeren (az ügyfélkapun) keresztül zajlik.

5. Egyéb rendelkezések

Az 56. §-hoz [Fmtv. 32/A. §]

Az Fmtv. 32/A. § (3)-(4) bekezdése felsorolja azokat a döntéstípusokat, amelyeket csak megváltoztatási kérelem alapján lehet módosítani vagy visszavonni (és ezek közül is nevesíti azokat, amikkel kapcsolatban csak jogszabálysértés miatt van helye ezeknek). A fenti körön kívül eső döntések esetében a megváltoztatási kérelem hiányában – hivatalból – történő visszavonásra vagy módosításra a Ket. 114. §-ának szabályai alkalmazandók.

Nem szerepel azonban az Fmtv.-ben olyan rendelkezés, amely a jogorvoslati kérelemmel megtámadott döntések esetében ellenérdekű fél hiányában, jogszabálysértés nélkül is lehetővé tenné az SZTNH számára a kérdéses döntés visszavonását vagy módosítását. A Ket. 103. §-a – tekintettel a fellebbezésnek az Fmtv. 32/A. § (1) bekezdése által kizárt mivoltára – közvetlenül nem alkalmazható, az abban foglaltakkal analóg rendelkezések megalkotása viszont – figyelemmel az iparjogvédelmi ügyek sajátos jogorvoslati rendjéből fakadó eltérésekre – indokolt. Ezt az adaptációt végzi el a tervezet az Fmtv. 32/A. §-ának kiegészítésével.

Az 59. §-hoz [innovációs törvény 30/G. § (1) bekezdés]

A kutatás-fejlesztésről és a technológiai innovációról szóló 2004. évi CXXXIV. törvény (innovációs törvény) 2012. február 1-jével hatályba lépett 30/G. §-a, valamint az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 95. §-ának (5a) bekezdése alapján az adóhatóság megkeresése alapján az SZTNH – mint jogszabályban kijelölt szakértő – közreműködik a tevékenységek kutatás-fejlesztésnek való minősítése, illetőleg egyes költségeknek a kutatás-fejlesztési tevékenységhez való hozzárendelhetősége vonatkozásában. A jogszabály hatálybalépése óta eltelt időre, illetve az eddigi szakértői feladatok ellátása során szerzett gyakorlati tapasztalatokra tekintettel indokoltá vált egyes eljárási kérdések felülvizsgálata.

A szakértői megkeresések jellemzően nem válaszolhatóak meg harminc napon belül. A minősítési feladathoz képest az SZTNH egyik hagyományosan meghatározó feladatköre az iparjogvédelmi hatósági eljárások lefolytatása, és ennek a feladatnak az ellátására is figyelemmel az intézményen belül a megfelelő szakértelemmel bíró munkatárs nem minden esetben áll rövid határidőn belül rendelkezésre, hiszen egy-egy tudományterületen csak korlátozott számú elbíráló alkalmazása lehetséges. Amennyiben a feltett kérdések megválaszolása külső szakértelem bevonását is szükségessé teszi, akkor ennek az időigénye rendszerint meghaladja a hatályos rendelkezések szerinti harminc napos határidőt.

Látni kell azt is, hogy önmagukban az egyes ügyek érdemi megítélése is igénybe vehet harminc napnál hosszabb időtartamot. A kérdések megválaszolása érdekében az esetek jelentős részében – a szabadalmi eljárásban is alkalmazott – olyan kutatások lefolytatása szükséges, amelyre az iparjogvédelmi törvények alapján az innovációs törvényben foglaltaknál lényegesen hosszabb határidő áll – helyesen – rendelkezésre. Az adóhatóság a kirendelő végzésben rendelkezésre bocsátott adatokat gyakran további, az ellenőrzés alá vont adózótól időközben érkező információkkal egészíti ki, ami adott esetben a kutatás újbóli lefolytatását teszi szükségessé. Minderre tekintettel indokolt a határidő hatvan napra történő meghosszabbítása, amely alatt a szakértői közreműködés reálisan megvalósítható.